

அந்தியம்

கஞ்சகள்

தூ

Jhal—1



ଓঞ্জনী পরিষদ
গুৰুত্বপূর্ণ সময়ে
জনক
জনক
১৯৪৭/০৩/২০

முகங்கள்

பால சுதா துக்கவீரன்
பின்னால் ஸ்யாகீஸ்வரன்
நாயகி ராம

திருவாறுவாசி

அள்புகள்



அகில இலங்கை
முஸ்லிம் லீக் வாலிப் முன்னணியின் கிழக்குப் பிராந்தியம்
வெளியீடு : ஒன்று

முந்போக்கு எழுத்தாளர்
நாவலாசிரியர் சுபைர்
இளங்கீரன்

அவர்களுக்கு —

- முகங்கள் (கவிதைத்தொகுப்பு)
- ஆசிரியர் : அன்புஸன்
(ப. மு. கலந்தர் வெவ்வை)
- முகவரி: 'கவிதாலயம்', ஒஹுவில்,
பாலமுனை கி. மா. (இலங்கை)
- முதற்பதிப்பு: 1988 ஜூவரி
- உரிமை: ஆசிரியருக்கு
- வெளியீடு: அகில இலங்கை மூஸ்லிம்
லீக் வாலிப் முன்னணியின் கிழக்குப்
பிராந்தியம், அக்கரைப்பற்று 04.
- அச்சுப்பதிப்பு: பாத்திமா மின் அச்சகம்
அக்கரைப்பற்று.
- அட்டைப் படம்: எஸ். ஏ. ஜெலீல்.
- விலை: ரூபா 24/-
- கிடைக்குமிடம்: பாத்திமா புத்தகசாலை
அஞ்சலக வீதி, அக்கரைப்பற்று.

பதிப்புரை

அகில இலங்கை மூஸ்லிம் லீக் வாலிப முன் னணி இலங்கையில் 1967ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக் கப்பட்டாலும் 1980ஆம் ஆண்டு புனருத்தானம் செய்யப்பட்டபின்னரே அதன்சேவை அகிலஇலங்கை ரீதியாக வியாபிக்கத்தொடங்கியது.

1980ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இற்றைவரை எமதுகிழக்கு மாகாணச் சம்மேளனம் பலபொருச் சேவைகளை செய்து வந்துள்ளது. அப்பாரை மரவட்டத்தில் 1965ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் சவீகரிக்கப்பட்ட காணிகளுக்கு பதில் காணிகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று நடவடிக்கைகளடைத்து 401விவசாயிகளுக்கு கரும்புசெய்கைக்கென காணிகள் பெற்றுக்கொடுத்தமை வரலாற்றில் பொறிக் கப்பட வேண்டியதாகும்.

இவைபோன்ற சமுகநலன் சார்ந்த பணிகளில் ஈடுபாடு காட்டிவந்த நாம் கலைஇலக்கியப் பணியிலும் கவனம் கொள்ள வேண்டும் என்று புதிதாய் எடுத்ததீர்மானத்துக்கமைய கவிஞர் அன்புமன் அவர்களது கவிதைத்தொகுதியை வெளியிடுவதில் மிகக் மிகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இருபதாம் நூற்றுண்டின்பின்னர் ஈழத்துநவீன கவிதை வளர்ச்சியை சொல்லவருபவர்கள் மூன்று காலகட்டங்களை மூன்வைப்பார். 1940ஆம் ஆண்டு களில் எழுதத் தொடங்கியவர்கள், 1960 ஆம் ஆண்டுதொடக்கம் எழுதுகின்றவர்கள், 1970 ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் எழுதிவருபவர்கள்; இவர்களுள் கவிஞர் அன்புமன் மூன்றாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர் என்று நினைக்கின்றேன்.

1970 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்க் கவிதைக்கு அல்லது நவீன தமிழ்க் கவிதைக்கு சோதனைக்குரிய

இரு ஆண்டு என்று தான் கொள்ளவேண்டும். இந்த ஆண்டில் தான் புதுக்கவிதை அல்லது வசன கவிதை என்று சொல்லப்படுகின்ற கவிதை வடிவம் அழுத்தம் பெறத்தொடங்கியது. 1950 ம் ஆண்டு எழுத்து' பத்திரிகையில் வெளிவந்த புதுக்கவிதை களிலும், அதற்கு முதல் 'மணிக்கோடி' போன்ற சிறுசஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த புதுக்கவிதை களிலும் இருந்த விளக்கமின்மை, மறைபொருள் ஆகியன விலகி புதுக்கவிதை புதிய வெளிச்சத் துக்கு வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஆண்டு 1970 என்பது இக்கால கட்டத்தில் கவிதை எழுத தொடங்கியவர்களது வாதம். இந்த வாதம் எவ்வளவுதாரம் உண்மையானது என்பதை உரைத் துப் பார்ப்பதற்கு கவிஞர் அன்புமன் அவர்களது 'முகங்கள்' கவிதை தொகுதி நல்ல உதாரணமாக அமையும் என்பது எமது எண்ணம்.

இத்தொகுதி வெளிவருவதில் அதிக அக்கறை யும், அன்பும் செலுத்திய பொத்துவில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஐயைப் எம். ஐ. உதுமா வெவ்வை B. Com (Hons) அவர்களுக்கும், ஏனைய நண்பர்களுக்கும் நன்றி.

நால் வெளியிடும் எமது முயற்சி தொடர வாசகர்களது ஒத்துழைப்பும், ஒத்தாசையும், திடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேயும்.

எம். ஐ. உதுமா வெவ்வை ஜே. பி
நியக்குமாகாணப் பணிப்பாளர்
அகில இலங்கை மூஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி

145 பிராந்தியக்காரியாலயம்
அக்கறைப்பற்று 04.

தொலைபேசி இல; 067 - 7390

இகங்கள்

அணிந்துரை

தமிழ் கவிதையின் வடிவத்திலும், பொருளிலும் பார்தி பெரும் மாற்றங்களைச் செய்தவன். இதுவரை மரபுவழி வந்த யாப்பமைதிக்குட்பட்டிருந்த கவிதையை மக்கள் புரியும் படியான புதிய வண்ணங்களில் பாடியவன் இது பற்றி பார்தியே கூறுகையில் “எளிய பதங்கள், எளியநடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற் காலத்திலே செய்து தருபவன் நமது தாய்மொழிக்கு உயிர் தருவோன் ஆகிறோன்” என்று குறிப்பிடுகிறோன். இந்த யாப்புப் புரட்சியில் வசன கவிதையையும் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய் தவன் பாரதி. புதுமைப்பித்தன் ந. பிச்சமூர்த்தி என்போர் இந்த வசன கவிதையை வளர்த்துத்தெடுத்தவர்கள் ஆவர்.

1970 ல் வானம் பாடிகளின் வரவால் வசன கவிதையில் புதுப் பரிமைம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அது மரபுக் கவிதைகளிலும் தாக்கத்தினை நிகழ்த்திற்று. கல்முனைப் பிரதேசக் கவிஞர்களை அது வெகுவாக பாதித்தது. அவ்வாறு பாதிப்புக்குட்பட்ட ஒருவர், கவிஞர் அன்புமன், இவருடைய கவிதைகள் முற்று முழுதாக யாப்பமைத்திக்குட்பட்டதல்ல. ஆனால் வசன கவிதையுமல்ல சொற் கூட்டங்களோ மயக்கும் வார்த்தைகளோ, விளக்க மில்லாத நொடிகளோ இவர் கவிதைகளில் இடம் பெறுவதில்லை. பாம்பொன்று நெளிந்து வளைந்து செல்வதைப் போல மெல்லிய இசையேட்டமொன்று இவரது கவிதைகளில் ஒத்திசைப் பாங்காக அமைந்து செல்வதனை அவதானிக்கலாம்

தற்காலத்து இந்தியக் கவிதைகளிலிருந்து இலங்கைக் கவிதைகளை வித்தியாசப் படுத்திக் காட்ட உதவுவது பேச்சோசைப் பாங்குள்கிறூர் திருமதி சித்திரலேகரமெளன் குரு. அத்தகைய பேச்சோசைப் பாங்கு இவருடைய கவிதைகளில் வியாபித்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன், எம். ஏ. நுஃமான் இவர்களுக்குப் பின் பேச்சோசைப் பாங்கை அழுத்திச் சொல்பவர் அன்புமன் ஆவார்.

அன்புமன் கையாளும் கவிதைப் பொருள் முற்றுக
 சமூகம் சார்ந்ததுதான். ஆனாலும் சற்று வித்தியாசமானது
 இவர் கவிதை படைக்க வேண்டுமென்று பொருள் தேடுப்
 வரல்லர் சமுதாயத்தில் இவர் காண்பவை, இவரை ஈர்ப்
 பவை, இவரை உறுத்துபவை எல்லாம் இவர் உணர்வி
 விருந்து கவிதைகளாக வெளிவருகின்றன. எனவே இவரது
 கவிதைகள் வாழ்க்கை அனுபவங்களின் முத்திரைகளாக
 வடிவம் பெறுகின்றன. சமத்துவம், எழுச்சி, இரக்கம்.
 சுதந்திரம், புதுமை முதலியன் இவரது எண்ணக் கருவில்
 இனைந்து புதிய உலகோன்றை விழைந்தும், புதிய சமுதாய
 மொன்றை ஆசித்தும் நிற்கின்றன. இக்தொகுதியுள்ள அரை
 வாசிக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள் இத்தகைய கருத்துக்களை
 உள்ளடக்கியவை அவற்றை மிக எளிமையாகக் கையாளும்
 முறையும், கருத்தை ஸாவகமாக எடுத்தாளும் விதமும்
 அவருக்கே இயல்பானவை. நளினமானவை. இவர் சமூகம்
 சமயம், வாழ்க்கை, காதல், எதைப்பற்றிப் பர்த்தினாலும்
 புதிய சமூக இயல்வாதங்களின் கண்ணேட்டத்தில்தான்
 பாடுவார். அதேகால்கைகளால் இவர் பெரிதும் கவரப்
 பெற்றவர். ‘பொதுமைப் பூக்கள்’ என்ற கவிதையில் அவர்
 இதனை நேரடியாகவே எடுத்துக் கூறுகிறார்.

நாங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்
 கண்களை மூடினால் எப்படி
 எப்படி இருட்டோ
 அப்படி இருட்டில்
 ஒளியிலைத் தேடி
 நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்

முங்கள்

என்று தொடங்கும் அந்தக் கவிதையை

நாங்கள்

நடந்த பாதைகள் தோறும்

பொதுமைப் பூக்கள் பூக்கும் விதைகளை

வீசி .. நட்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் ..

என்று முடிக்கும் போது தம் கருத்தை அழகாகவும் நேரடியாகவும் முன்வைக்கிறார். பழமையான சமூக வாதங்கள் இன்றைய உலகிற்கு ஏற்காதன. உறுதியான புதிய கோட்பாடுகள்மீது புதிய சமுதாயம் கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும் என்பதை ‘புதியதொரு வீடு’ என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு சித்தரிக்கிறார் கவிஞர்,

புதிய கொத்தர் களால்

சிருஷ் டிக்கப் படவிருக்கும்

எங்கள் புது மனையின்

புகு விழா

மிகவிரைவில் நடைபெறும்

என்று அக்கவிதை முடிகிறது. நுளம்புகளே. சிலந்திகள் இந்த யுகத்தின் இருள்கள் இறக்க, ஒரு ஏழைத்தாயின் வீரத்தாலாட்டு போன்ற கவிதைகளும் இத்திருத்தன.

சமுதாயத்தில் இவரை ஈர்ப்பவை உறுத்துபவை என்று நாம் குறிப்பிட்ட பொருள்களைப்பற்றி இவர் பாடிய கவிதைகள் தனித்துவமானவை இவரை தனியே இனம் பிரித்துக் காட்டுபவை. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சிறு கதைக் குரிய கருக்களாக இருப்பதால் கவிதைகள் வாசிப்பபதற்கு மிகச் சுவையாக இருக்கின்றன. நாடகமொன்றில் பாத் திரங்கள் உலவுவதுபோல சிலபாத்திரங்கள் உயிர்பெற்று உலவுகின்றன.

‘ஈன நிலை கண்டு’ என்ற கவிதையில் இவர் எடுத்தானும் பொருள் காத்திரமானவை, சிந்தனைக்குரியவை. அந்த அவற்றிலையை எடுத்துக்காட்ட முன்னிற்பவர் ‘கண்ணேடி முத்தம்மா’ என்ற பாத்திரம்: அவர் நம் மனதைவிட்டக காதவர். கிராமத்தில் சீட்டுப்பிழப்பவர் மிகக் ‘கரூர்’ பேர்வழி அவரை இப்படி அறிமுகம் செய்கிறார் கவிஞர்,

கண்ணேடி முத்தம்மா

கவரிமாண் ஜாதியீ

சொன்னு வென்றால் - வாக்குச்

சொட்டும் தவறமாட்டான்

இந்தக் கண்ணேடி முத்தம்மா கதை ஒன்றை கிராம மெங்கும் பரப்புகிறார். கதை இதுதான்

“சீதனம் எனும் சீர்கேட்டால் முமினும்மா

வேதனம் விரும்பா

வேறு மதக் காரணுடன்

இர் தினம் கூடி

ஒடிப் போய் விட்டகதை

ஏன் ஈன நிலையாச்சு

என்பதுவும் புதுவினுத்தான் ...”

இவ்வாறு கதைக்கருக்களை நாடகப்பாங்கில் கவிதையாக்கி சுவைகுன்றது அதனைச் சொல்லி விடுவது அன்பு மனின் தனித்துவமான ஒருபாணி ‘ஒரு தபாற்காரனின் ஏக்கம்’ என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கவிதை காதலன் காலிக்கு ‘என்னை மறந்து விடு’ என்று கடிதம் எழுதி விட்டான். அதனைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத காதலி நஞ்சருந்தி உயிரைப் போக்கிக் கொண்டாள். அதனை அறிந்த அக்கடிதத்தை அவருக்கு கொடுத்த தபாற சேவகன் மனம் வருந்தி,

உன்னை மரணத்தின்
 ஊஞ்சலிலே தாலாட்டும்
 எண்ணம் எப்பொழுதும்
 என்றெனக்கு இருந்ததில்லை
 என்றன் கடமை
 எதுவென்று நீயறிவாய்
 உன்றன் மரணம்
 அஞ்சலிலா யாரறிந்தார் ?

என்று கூறி இரங்கி நிற்கிறான் இந்த அடிகளில்
 தேங்கி நிற்கும் இரக்க உணர்ச்சி நம்மையும் கண்கலங்கச்
 செய்து விடுகிறது. நிழல்கள், சாவைவென்ற சரிதை,
 மையித்து வீடு என்பனவும் இவ்வாறு கதைப்பாங்கான
 கவிதை வடிவங்களே.

அன்புமலின் கவிதைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றோர்
 அம்சம் நகைச்சவை, கிராமங்களில் காணப்படும் காட்சி
 களையும், பாத்திரங்களையும் யாதார்த்தமாக அவர் சித்தரிக்
 கும்போது இந்த நகைச்சவை அவருக்கே உரிய இயல்போடு
 வெளியாகிறது. இவர் கவியரங்குகளில் இவ்வித நகை
 சவையினை வெகு அனுயாசமாகக் கையாண்வார்.

அவர் ஒரு கி. ச. உறுப்பினர். கிராமத்தில் உருவான
 அத்தனை பொதுக்கிணறுகளும், பாடசாலைக் கட்டிடங்களும்
 மற்றும் மலகூடங்களும் அவர் பணியென பத்திரிகைகளில்
 செய்திகள் வெளியாயிற்று. அவ்வர்களுன் பணிகளில் பத்திரிகைகளில் வெளிவராதவை என்ன தெரியுமா?

இந்தவருசம் புதிதாக அத்திவாரம் போட்டுள்ள
 இளைய மகளுக்கான மாடியையும்
 மாப்பிள்ளைப் பொடியையும்
 தேடிப் பிடிக்க, மெம்பர்
 தீட்டம் தீட்டியுள்ள செய்தீகளை
 பேப்பரிலே காணவில்லை

என் பதுதான் ! ‘ஓனூண்கள்’ என்ற கவிதையில் ஊரில்
செல்வாக்கு மிகுந்த ஒரு குடும்பத்தினரை அறிமுகப்படுத்
துகையில் நகெக்சுவை எவ்வாறு ஒளிர் கி ற து என்று
பாருங்கள்.

பரம்பரை பரம்பரை
அங்கும் நாங்கள்
பச்சை நீலம் சிவப்பு என்றே
வேண்டிய கலரில் வெளியில் உலாத்துவோம்
புதிது புதிதாய்
கொள்கைகள் ஆக்குவோம்
புதிது புதிதாய்
கட்சிகள் தொடங்குவோம்

இப்படி எல்லாம் அவர்கள் இட்டதே சட்டமாக நடை
பெறுவதை மிகத்தத்துப்பமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார் கவிஞர்.

அன்புமனின் கவிதை தொகுதி நிறைவுபெற அவரது
சமய நோக்கு பற்றிய கருக்குக்களையும் நாம் அறிய
வேண்டும். இல்லாம் ஒரு ஐனநாயக சோஸலிச நெறி
சார்ந்த மார்க்கம் ஆதலால் அவர் இதனைப்பற்றி பாடுவது
கரும்பு தின்னக கைக்கூலி கொடுப்பது போலாகும். அவரது
கருத்துக்கள் வெறும் சமயக் சடங்குகளைப் பொருளாகக்
கொண்டதல்ல. முற்போக்கான நோக்கில் சமூக எழுச்சி
யையும், மாற்றங்களையுமே அவை சொல்ல முயல்கின்றன.
இங்கே இடம்பெற்றுள்ள ‘மானுடம் எங்கே?’ என்ற
கவிதையில் அவர் பெருமானுரை நோக்கும் திறன் பாராட்டத்துக்குந்தது.

ஆம் எங்கள் அருமை நாயகம் பிறந்தனர்
அவனியில் புதிய மானுடம் பூத்தது

என்ற அடியில் மானுடத்தின் புதுமலராக உயிர்விளக்காக
பெருமானுரைக் காண்கின்றார். தொடர்ந்து

அடிமைத் தளையின் அடிமரம் வீழ்ந்தது
 அஞ்சூனம் அழிந்தது
 மெய்ஞ்சூனம் வளர்ந்தது
 விஞ்சூனம் உலகின் விளைவிலமானது.

எனகிறூர். பெருமானுரை இவ்வளவு கச்சிதமாக அர்த்த புஷ்டியோடு முருகியல் உணர்வு மேலிட எடுத்துக்கூறும் பாங்கு சுவையாக இருக்கிறது.

'உன்னிடம் ஒரு வினு' என்ற கவிதையில் றமழான் பிறையிடம் இவர் கேட்கும் கேள்வி யொன்று, அவருடைய சமதர்மக் கொள்கையை தெளிவாகவும், திட்பமாகவும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சமயத்தினாடாக அவர் தரும் நோக்குகள் தற்கால சமூக இயல் கருத்துக்களை தழுவி நிற்பது சிந்திக்கற்பாலது. இதோ கவிஞர் கேட்கிறூர்.

முப்பது நாட்கள் நோன்பு நோற்பவர்
 வாழும் பூமியில்
 முந்நாறு நாட்கள் நோன்பாய் இருப்பவர்
 வாழுதல் சரியா?

இந்த வினாவுக்கு விடைதேடுகிறூர் கவிஞர். அந்த விடை அவரை மேலும் சிந்திக்கச் செய்கிறது. 'புதிதாய் எழுந்த இரவி' என்ற கவிதையில் கவிஞர் இன்னும் இன்னுமாய் கேள்விகளைக் கேட்டு சிந்திக்கத் தூண்டுகிறூர்.

இல்லானும் இருப்பானும் இல்லாத இல்லாத்தில்
 இல்லான் ஒருவன் எங்குஙனம் வந்தனன்?
 அல்லாஹாவே அரூட் கொடையாளா
 அவளையும் படைத்தவன் நீயா? இல்லை இப்
 பொல்லா உலகின் சமூக அமைப்பின்
 புழுதியில் அவன் பிறந்தான்?

இவ்வாறு இல்லாத்தில் காணப்படும் சமதர்மக் கொள்கையை ஒவ்வோர் கோணத்திலும் கண்டு எடுத்துத்தரும் பாங்கு அவருடைய பார்வையின் தீட்சண்யமான தன்மையைக் காட்டுகிறது. கவிஞர் அன்புடனின் கவிதைகள் சமூகப் பார்வையும் சமகாலப் பிரச்சனைகளும் சார்ந்தவை முற்போக்கான கண்ணேட்டமுள்ளவை என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் 83 - 87 வரை எழுதிய சில கவிதைகள் கிழக்கு வடக்கு தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டத்தினை தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் எடுத்துக் கூறுபவை ‘புலகும் ஒரு புதுப் பொழுது’ என்ற அவரது கவிதையொன்றில்...

பெரும் பான்மை சிறு பான்மை
பேதங்களைத் தூக்கி எறி
என்றும்,

‘அரசு கரும் மொழி
தரப்படுத்தல் வேலைவாய்ப்பு
இவைகளினால் ஏற்பட்ட
இடர்ப்பாட்டை எண்ணி விழி’
‘மொழியைப் பிரச்சினையாய் மொழியாதே
மொழிகள் முழு வதற்கும்
முதல் வழங்கு சமநீதி’ — என்றும்

பாடிக் கொண்டு செல்கிறார் நாட்டில் பெரும்பான்மைத் தனியுடமைவாதம் தேசிய ஜக்கியத்தையும், நாட்டின் நலன் களையும் ஒருபோதும் ஏற்படுத்தாது என்பதைப் பின்வரும் அடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

எங்களது தாய்நாட்டில் நாங்கள்யார்? நாங்கள்யார்? சிங்களவர் தமிழர் சோனகர் பறங்கியர்கள் நாங்கள் பிறந்தநாடு எங்களுக்குத் தாய்நாடு எங்களது தாய்நாடு இலங்கைநம் ஸ்ரீலங்கா

முன்னால் என்று இவர் இதய சுத்தியோடு பாடி விடு தலை வேட்டையை வெளிப்படுத்துவது கவிஞருக்கே உரிய கருத்து வைத்தினை எடுத்துக்கூட்டி நிற்கின்றன 1975ல் இவர் 'புதுமை' என்ற ஒரு கவிதையை உள்ளுறை உவமமாகப் பாடியுள்ளார். அதில் தாத்தா, தந்தை, புதல்வன் என்ற மூன்று தலைமுறையினரும் தமிழினத்தைத் தட்டி எழுப்பிய விதமும், ஈற்றில் புதல்வ (இளாஞு)ரே வெற்றி பெற்ற நிற்கும் நிலையும் கவிஞரின் முன்னுரைத்தல் தீர்க்கதறிசன மாக அமைந்தது பெருவியப்பாகும்.

இவ்வாறு நாட்டின் பிரச்சனையிலிருந்து உலகப் பிரச்சினைக்கு மாறுகிறார் கவிஞர். அவர் தம் கவிதைகளில் பாலஸ்தைப் பிரச்சனையைச் சொல்வதும், வீரவியட்டநாமை நினைவுபடுத்துவதும், லிபிய குண்டு வீச்சுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பதும் உலக அந்திகளுக்கு எதிராக நீதி வேண்டும் குரலாக தன் கவிதையை அமைத்துச் செல்கிறார் கவிஞர் இதன் மூலம் மனிதநேசம், மானுட மகிழ்ச்சி, மக்கள் சுதந்திரம் என்பனவற்றைப் பொருளாகப் பாடிச் செல்கிறார் 1986ல் லிபியாவில் கடாபிக்கெதிராக அமெரிக்க ஏகாதி பத்தியம் நிகழ்த்திய அராஜக்கு குண்டுத் தாக்குதலினைப் பற்றி அன்புமன் பாடுகையில், அதனை 'வெள்ளை மாளிகையில் பூத்த கறுப்பு மலர்' என்று அழகாகக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அராஜக்கத்தை கண்டித்து இவர் பாடுகையில்,

பாலஸ்தீனத்து மண்
 பருக்கைகள் ஒவ்வொன்றும்
 பாலஸ்தீனரது
 பாதத்தின் தனிச் சொத்து
 ஏலத்தில் அதைப்பெறவோ
 ஏமாற்றி ஆளுதற்கோ
 காலம் இனி இடம்தராது
 கலடசி மட்டும் போராடி
 பாலஸ்தீ னத்தை
 பறிப்போ மெனக் குரல் கொடுக்கும்
 வேழம் லிபிய
 வீரமகன் கதாபியினை
 மாளகவக்கத் திட்டமிட்டா
 மழை பொழிந்தீர் குண்டுகளால்
 கோழைகளே உங்களது
 கொள்கையி லேன் கோணல்புத்தி

கவிதையில் காணப்படும் உணர்ச்சிப் பெருக்கும்
 கொள்கைப் பிடிப்பும் இவரை நிச்சயம் ஓர் உலகக் கவிஞர்
 என்று மட்டுமல்ல சுதந்திரப் போராளிகளின் உண்மைத்
 தோழன் என்றும் கூறத்தாண்டுகிறது. பாலஸ்தீனத்தை
 ஏலத்தில் அதைப்பெறவோ
 ஏமாற்றி ஆளுதற்கோ
 காலம் இனி இடம்தராது

என்று அமெரிக்கரவிடம் ஆவேசத்தோடு கவிஞர் கேட்கும் வினாவை ரீகனுக்கு நிச்சயம் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

இவ்வளவையும் பாடிய கவிஞர் காதலினை மட்டும் விட்டுவிடுவாரா? ‘சாவதா நாம் வாழ்வதா?’ என்ற கவிதையில் மனிதன் படைக்கப்பட்டவுடனேயே அவன் இயல்புக்கங்களில் காதல்தான் முதலில் தொழிற்படுகிறது. அப்பொழுதே கட்டுப்பாடும் வந்து விடுகிறது. எனினும் காதல் கட்டுப்பாட்டை மீறி விடுகிறது. இதனை ஆதம் - ஹவ்வா கதை மூலம் அற்புதமாக விளக்குகிறார் கவிஞர்.

பாவத்துள் வீழ்வீர்கள்
பழமதனை உண்டாரேல்
பாதுகாப்புடனே நீர் பழகிடுக
என்ற இறை ஏவலினை

எடுத்துக்காட்டி இறைகட்டுப் பாட்டினையே காதல் மீறி விட்டதனை அழகாக விளக்குகிறார். இதனை ‘காவல் அரண்களினால் காதல் தோற்றுப் போனதுண்டா?’ என்று கேட்கிறார் கவிஞர். இவ்வாரை காதல் பாக்களும் சவை விருந்தாக அமைந்து விளக்குகின்றன.

அன்புண் தான் வாழும் சமுதாயத்தினேடும். தான் வாழும் கிராமத்தினேடும், தான் பிறந்த உலகோடும் ஒன்றிக் கலந்தவர். அதனால் இவர் கவிதைகள் மானுட உயிர் களோடு உறவாடி நிற்பவை. மனித ஆசங்கைகளையும், பிரச்சினைகளையும் எடுத்து முன்வைப்பவை. ஆதலால் இவர் கவிதைகள் வாழும்! வளரும்!!

அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது B.A (Hons)
தமிழ் விரிவுரையாளர்

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை

அட்டாளைச்சேலை

1987. 09. 07

பொன்னி பூர்வீக நிதிக்கலை மூலம் மாண்புமிகு வாங்மூலிக்கலை நூல் கிடைத் தான் சிரியோ இயா “நாங்களு” ஸ்ரீ சிகித்தா நூல்களைப் பூர்வீக நிதிக்கலை நூல்களில் குறித்து எனக்குள் நான் . . .

அன்புள்ள நண்பர்களே,

இது எனது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி.

எனது எல்லாக் கவிதைகளும் இத் தொகுப்பில் தொகுக்கப் படவில்லை.

1970ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு பத்திரிகை, வானென்னி மேற்கூரைக்குகளில் என்னுல் வெளிக் கொணரப் பட்ட முப்பத்தொரு கவிதைகள் இதில் அடங்கும்.

கவிதை எனக்குத் தொழிலில். கவி எது எழுதுவது எனது பொழுது போக்கும் அல்ல.

நான் மனிதர்களோடு பேசுகின்றவன். மனிதர் களோடு பேசி பெறும் அனுபவங்களை கவிதை களாக மொழி பெயர்ப்பவன்.

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பார்களே, என் அகத்திலுள்ள அபிலாஹவிகளின் வெளிப்பாடுகள் தான் ‘முகங்கள்’ என்ற பெயரில் என துகவிதை விசாலத்தை விலாசப்படுத்தியுள்ளன.

மரபுக் கவிதை — புதுக் கவிதை என்ற வாதம் எனக்குப் போதும் அல்ல.

நல்ல மொழிவளம் நல்ல கவிதைகளைப் பெய்யும் என்பது எனது அனுபவம்.

உருவத்திலும் - உள்ளடக்கத்திலும் சுப்பிரமணியபாரதியால் புத்தப்பட்ட புதுமைதான் பரிணை மம் பெற்று இன்று புதுக் கவிதைகளாக பூத்துக் குலுங்குகின்றன என்பது எதார்த்தம்.

புதுக்கவிதை என்பது முடுபனி அல்ல.

சங்க காலத்தில் காவியங்கள் - பூராணங்கள் முதலாம் யாப்பு நெறி சார்ந்த கவிதைகளுக்கு விளக்கமளிக்க பதவுரை ‘இருந்ததைப் போல. - தற்காலத்தில் சிலர் எழுதும் புதுக் கவிதைகளுக்கும் விளக்கமளிக்க ‘பதவுரை’ இருந்த வேண்டிய அவசியம் வந்துவிடுமோ என்ற ஒரு அச்சங்பாடும் எனக்குள் இருக்கிறது,

முகங்கள்

இலக்கிய வாசகரோடு, “சாதாரண வாசகரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் யாப்பு நெறியிலிருந்து கட்டறுத்துக் கொண்டு நவீன கவிதை பிரசவமானது என்பதை இன்று புதுக்கவிதை கள் எழுதும் புதிய கவிஞர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது என் அன்பான பணிப்பு.

இந்தப் பணிப்பை பணியாகக் கொண்டுதான் எனது ‘முகங்கள்’ உங்கள் முகவரிகளுக்கு அஞ்சலி டப்பட்டிருக்கின்றன.

காலக் கதிரவனின் கதிர்களை கைகளால் மறைக்க முடியாததைப்போல, நான் வாழும் துழல் சுமந்த சுமைகளை என் கவிதை நாளங்கள் சுமந்து கொண்டு தான் இலக்கிய முற்றத்துக்கு தீடம் பிடிக்க வந்துள்ளன.

எனனுடைய கவிதைகள் சொல்லும் தீர்ப்புகள் தீர்க்கதறிசனங்கள்தான் என்பதில் எனக்குள் தீடம் இருக்கிறது.

நவீன கவிதைப் போக்கில் சொற்புதிது சுவை புதிதாய்பாடி என்னை பிரமிக்கச் செய்தவர்கள் முகம் மது மேத்தாவும், வைரமுத்துவும்தான்.

பொருள்புதிது, வளம்புதிது என்று சோதிமிக்க நவகவிதைகளைப் பாடி என்னை ஆகர்ஷிப்பவர்கள் எம். ஏ. நுஃமானும், சண்முகம் சிவலிங்கமுய தான்.

நான் இவர்களது வாரிசு அல்ல. இவர்களை எனது வாய்க்கால்களாக வரித்துக் கொண்டவனும் அல்ல. நான் நான்தான். என்னுடைய வரம்பும், எழியும் தனித்துவமானது.

என்னுடைய கவிதையின் தொனி மனிதநேசமும், மானுடமகிழ்ச்சியும், மக்கள் சுதந்திரமும்தான்.

என்னுடைய கீதத்தின் நாதம் இந்த வேதத்தைப் போதித்தால் அதுவே எனக்குரிய ஜெயம்.

இறுதியாக

எனது கவிதைப் பயணத்தை தொடக்கினாத்து தினபதி கவிதா மண்டலம், எனது கவிதை வளத்து வளப்படுத்த களம் தந்த ‘தினகரன்’ ஆசிரியர் குழு, முஸ்லிம் சேவை விசேட கவியரங்குகளிலும், நாடகப் பிரிவிலும் எனக்கென்றெருரு இடம் ஒதிக்கிவைத்து என்னை ஊக்குவித்த இலங்கை வானைலி, வர்க்க முரண்பாட்டை எழிபிரித்து சொல்லித்தந்த ஈழத் தின் பிரபல நாவலாசிரியர் சுடையீர் இளங்கிரன்

அவர்கள், என்னை தன் இலக்கிய வழிகாட்டியாகவும், எனக்கு இலக்கிய நடைவண்டியாகவும் துலங்கும் பாலமுனை பாறாக அவர்கள், இந்நால் வெளிவருவதில் அதிகமதிகம் ஆர்வமும், ஆசீர்வாதமும் நல்கி, அழகிய அணிந்துரையும் வழங்கிய முதுபெரும் எழுத் தாளர் அ. ஸ அப்துஸ்ஸமது அவர்கள், ஆலோசனை வழங்கிய மருதூர்க்கொத்தன் அவர்கள், அட்டைப் படக்கலை ஞர் எஸ். ஏ. ஜெலீல் அவர்கள், அச்சக உரிமையாளர் அவர்கள், அச்சப்பதிப்பில் ஈடுபட்ட அஸ்ரப், மாணிக்கம், சலீம், றமிஸ், அக்பர் சலீம், புஸ்பநாதன், ஆகியோர்.

இவர்கள் எல்லோரையும் விட இந்நால் வெளிவர முக்கிய பங்களிப்புள்ள செய்த என இனிய நண்பர் ‘இனியவன இசார்தீன்’ அவர்கள், பங்களிப்புச் செய் தும் தன் பேயரை வெளிப்படுத்த விரும்பாத என இலக்கிய அபிமானி ஒருவர், அன்புடன் ஏற்று ‘முகங் கள்’ தொகுதியை வெளியீடு செய்யும் அகில இலங்கை முஸ்லிம்லீக் வாலிபமுன்னணியின் கிழக்குப் பிராந்திய நிலுவாகக் குழு, அதுன் பணிப்பாளர் அன்பு நண்பன் ஜனுப் எம். ஐ. உதுமா லெவ்வை ஜே. பி. அவர்கள்

இவர்கள் ஓவ்வொருவருக்கும் நன்றிசொல்ல தமியில் நல்ல வார்த்தைகளை தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்மீது அன்பும் ஆதாவும் சொரியும் வாசகர் களுக்கு என்றும் என் வாழ்த்துக்கள் உண்டு.

‘எல்லோரும் வாழ்வோம் இனிது’

பின்கொண்டிருக்கிற அன்புண் நிலை

இலை குதிரையை

வாய்மையின் படிநீரி கூட வீரனா , மீதமுடியும் சிறைக்கு வழகமையுமென்பது மதிக்கிறி ஒக்டோபஸிலிருந்து , கூறாத கூறும் எழுதும் சிறை வழகமாகசீடு , பழுஷ்டு வகுவிவத்தில் சிறை மூலம் பாலம் மும்பாலுமினால் இனிமுடு
முக - வரிகள்

தனிருட்ஸீ நெளியாதே	24
சாவதா நாம் வாழ் வதா?	26
அலைகள்	28
சின்ன மலர் சிரிக்கிறது	30
உன்னிடம் ஒரு வினு	32
உரிமையும் உடமையும்	37
புதிதாய் எழுந்த இரவி	40
மானுடம் எங்கே?	42
நிழல்கள்!	45
இலந்தைப் பழத்துப் புழுக்கள்	50
சாவை வென்ற சரிதை	52
ஒரு தபால்காரரின் ஏக்கம்	55
மையித்து வீடு	58

ஒழுக்கு	62
செங்கப்படை வயலை நோக்கி	64
மனைவிக்கு ஒரு மடல்	67
ஈனாநிலை கண்டு	70
செய்திக்குள் செய்தி'	80
ஒன்றேண்கள்	82
ஜனநாயகம்	86
கௌரவம்	86
நுளம்புகளே	87
சிலந்திகள்	89
ஒரு ஏழைத்தாயின் வீரத்தாலாட்டு	91
இந்த யுகத்தின் இருங்கள் இறக்க	94
பொதுமைப் பூக்கள்	97
புதியதொரு வீடு	99
புதுமை	101
நிலவு சூடு சிறது	103
வெள்ளை மாளிகையில் பூத்த - - கறுப்பு மலர்	113
புலரும் ஒரு புதுப் பொழுது	118

தனிருடலை நெளியாதே !

பட்டால் பால்சுரக்கும் பப்பாசிக் காய்போல
தொட்டால் உணர்ச்சிகளின் தொடுவானுக்க
மைத்தேகும் - சிட்டே
தொட்டால் சுருங்கி தொட்டால்தான் நாணமுறும்
தொடாமல் நாணத்தை தொட்டால்நீ பிழையோ சொல்!

கட்டுப்பாடு காதலுக்கும் வேண்டும் என்று
சுட்டுவிரல் நீட்டிச் சொன்னதிலே என்னபிழை - பட்டுடலை
மட்டோடு மறைத்து மார்பகத்தை மூடுவதற்கு
நட்டமில்லை நங்கைக்கு நன்மைதான் ஒப்புக்கொள் !

முத்துப்போல் பல்லை முறவலித்துக் காட்டாதே
நித்திரையில் நினைவுகளில் நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே -
சத்தியமாய் நமக்குள் சங்கமங்கள் நிகழும்வரை
புத்தியினைத் தீட்டு புடம்போடு காதல் வெல்லும் !

முக்காலும் துறந்த முனிவரையும் வதைசெய்யும்
தக்காளிப் பழநிறத்து தளிருடலை நெளியாதே - எக்காலும்
முக்காடு உன்றன முகத்துக் கெழிலூட்டும்
தக்கதொரு அணியாகும் தயவுசெய்து அணிந்துகொள் !

கட்டோடு கரும்பிருந்தால் காணவரும் எறும்பென்று
பட்டென்று சொன்ன பதில் பிழையா? - ஈட்டியைப்போல்
நீட்டி வைத்து கொங்கைகளை நிமிஸ்ததுவதால்
வாட்டமுற்று நெஞ்ச வாடுவதை அறிவாயா?

வீட்டுக்குள் பெண்ணை பூட்டிவை எனச்சுட்டிக்
காட்டுதல் நானென்முதும் கவிதையின் கருத்தல்ல - ஏட்டிலே
பாட்டான இலக்கியப் பாவையர்கள் பரம்பரைக்கு
நாட்டினிலே வாரிசாய் நடக்கப்பார் அதுபோதும் !

தினகரன் 1985

முகங்கள்

சாவதா நாம் வாழ்வதா?

வாவென்று விழிகளினால் வரவேற்புச் சொல்லும் நீ

வாசல் கதவுகளின் வழிகளைஏன் முடுகிறோய்

போவென்றுசொல்லுதற்கும் பொருந்தவில்லை மனமென்பாய்

போகாமல் நானின்றால் பொருத்தமில்லை அஃதென்பாய்
ஏனன்பே எனைநாளும் இப்படிநீ வாட்டுகிறோய்?

எதற்காக இதயத்துன் இருந்துகொண்டு கொல்லுகிறோய்
நானன்பே உன்னினைவால் நாள்தோறும் வாடுகிறேன்

நல்லதொரு புதுப்பில்நீ நவில்வாயா ஏங்குகிறேன் !

கதவைத்திற கண்ணே கதைத்திருப்போம் நாங்களென்றால்

கவனம் அயலவர்கள் கண்ணிவைப்பார் என்றுரைப்பாய்

உதவாத உரைகளையா உரைப்பவர்கள் நாங்களென்றால்

உதவுகின்ற காலம் வரும் ஒருசில நாள் பொறுப்பீ -

- ரென்பாய்

விதையை விதைத்தவர்கள் வினையறுப்ப தில்லையன்பே

வீடுதேடி வரும் உறவை விலக்கிவைத்தல் ஆகாதன்பே

சதையுறவா எங்களது சங்கமத்தின் நோக்கமில்லை

சாவினிலும் ஒன்றுசேர்ந்து 'சலீம் அனை' ராய் -

- வாழ்வோமன்பே !

ஏவாள்மேல் ஆதாம் எடுத்தாண்ட காதலரல்தான்
 எங்களது பிறப்புகளும் எழுந்தருளி உள்ளதன்பே
 ‘பாவத்துள் விழுவீர்கள் பழமதனை உண்டாரேல்
 பாதுகாப்பு டனேநீர் பழகிடுக’... என்ற இறை
 ஏவலினைக் கூடான் மறந்தார் ஆதாம்ஏவாள்
 இனிக்கின்ற காதலினால் இறையானை மறந்தாரன்பே
 காவல் அரண்களினால் காதல்தோற்றுப் போனதுண்டா ?
 கண்ணே கண்மணியே கதவுதிற நான்வருவேன்!

காதலுக்கோர் ‘தாஜ்மஹல்’ கட்டிவைத்த ஷாஜஹானின்
 கால்சுவட்டில் கால்பதிக்குட காதல்மன்னன் நான்ல்லா?
 காதலுக்காய் காதலித்து குளிர்காயும் எண்ணமில்லை
 கூனுமட்டும் கூட்டுறவாய் கூடிநாங்கள் வாழுதற்கே
 காதலியுன் வீடுதேடி காலமெல்லாம் வரவுதந்தேன்
 காதல் காதல் காதல் காதல்போயின்
 சாதலெனப் பாவிசைத்த பாரதியின் பாடல்படி
 சாவதாநாம் வாழ்வதா? சம்மதம்நீ சொல்லுகண்ணே!

முகங்கள்

ஈராக்கியதோடு பிரதானத்தோடு வாழும் நம்பிக்கை
விளையால்தான் சிறுத்தீரூப எழுதும்போது இடம்போல்
உவரியால்தான் கால்வடிப் பொரியூம் நெஞ்சமைப்
நெடு டுந்து... குறியூப் தீர்க்கிய புரைத்தோடு
ஈராக்கியதோடு பிரதானத்தோடு கீழ்க்கண்ட
பிரதானத்தோடு கால்வடியதோடு சிறுத்தோடு துங்கங்களோடு
நெஞ்சமைப்பதோடு பூத்தாலுமில்லை ஒருமீண்டும் நீங்கள்
நீங்களே வீரமான ஏழைகள் பிரதியானங்கள் உவரியால்

அலைகள்

ஈராக்கியதோடு குத்தோல்படி “ஈராக்கியதோடு” பிரதியான
நீங்களே வீரமான ஏழைகளே சிறுத்தீரூப எழுதும்போது நீங்களே
உவரியால்தான் கால்வடிப்பதோடு துங்கங்களோடு புரைத்தோடு
கடலின் அலைபோல் சீராக்கியதோடு குடும்பத்தோடு
சிந்தனை பாடும் வாரங்களினால் நூல்களிலே சமுதாயத்
வாரெனுலி அலைபோல் நீங்கள் தூங்க தூங்க நீங்கள்
நினைவுகள் நீரும் தூங்க தூங்க நீங்கள் நீரும்
தையல் ஊசியின் தைப்பிலும் விரைவாய்
உனது இலச்சிழை உனது விளையால் வாழுமானாக
உணர்விண்ணக் கள்ரும் !

88 - 70 - 4401 குடும்பம்

முகங்கள்

ஓ... என்
மேகக் குயிலே
முகாரியை நிறுத்து !
தூரிய காந்தியை
நினைத்து நினைத்து
பூபாளப் பாட்டை
புதுமையாய்ப் போடு !

ஆட் காட்டி
குருவியைப் போல
ஆகாய வீதியில்
விமானம் பறக்கும்.
வாசலில் ‘கிங்கிணி’
ஓங்க ஓலிக்கும்,

வேலியில் ‘வெல்கம்’
பல்கையை நிறுத்தி
பாதையில் புதிய
கோலங்கள் போடு !

தினகரன் 1983 - 01 - 30

சின்ன மலர் சிரிக்கிறது !

வாசலிலே வாசனைக்காய்
என்றத்து வைத்த பூமரத்தின்
சின்ன மலரோன்று
சிரிக்கிறது மொட்டவிழ்த்து

நேற்று வரை வாழ்வின்
நெளிவுகளைத் தெரியாமல்
வீற்றிருந்த பூ
விழித்தெழுந்து விட்டதுவா ?

பூத்த பூவைத்தான்
பூவென்று புக்குந்து ரைப்போம்
பூக்காத பூவுக்குஃ
பூமியிலே புகழேது ?
காய்த்த மரம்தானே
கல்லெறிக்கு இலக்காகும்
காய்க்காத மரமென்றால்
காசினியில் புகழேது ?

நீல ஒ
நிலைது கலவதி
! தெக்குமி யக்கிசெழு
யக்கிசெழு மீடு
தூக்காவிடி தெக்குமி
புக்குபை பூவைபு
! இவு செய்வதோம்

பூக்க பூ
ஓபதி பூவைவுல
நிலைமீ பாக்கு
புக்குபை வாய்வை
நிலைமீ மீடுகால
ங்கையிட கால

பூக்குமி நிலைமீ
தெக்குமி யக்குக்கை
புக்குபை நிலைமை
! இவு நெய்வதோக்கி

00 - 10 + 881 க்குக்கை

முகங்கள்

பூத்தமலர் முழுதும்
 பூஜையறை போவதில்லை
 காய்த்த காய்முழுதும்
 கனியாகிக் கனிவதில்லை
 பூப்பதற்கும் காய்ப்பதற்கும்
 கனிவதற்கும் தயாராகி
 பூவொன்று இங்கே
 பூமலர்ந்து சிரிக்கிறது

ஒன்றுகி இரண்டாகி
 முன்றுகி நாலாகி
 நன்நான்கு பதினுறு
 வயதாகி விட்டதுவா

வாலை வயதுக்கு
 வரவேற்புச் சொல்லுகிறேம்
 நாளைய வாழ்வக்கு
 நாள்பார்க்கும் காலமதில்
 மாலைகள் தொடுப்ப தற்கும்
 மண வாழ்த்துச் சொல்லுதற்கும்
 வேளைமிக விரைவில்
 விரைந்துவர வாழ்த்துகின்றேம் !

தினகரன் 1983. 03. 08

கூப்புக்கூட சூழலில்
 தூஷிவகூட மூஸுத
 யவிழுவிட நாலெவ்ரு

உகங்கு யவிழில்லை
 விரீல் கீர்த்தப்பூரில்
 தெஷ்வாம யவிழில்லை
 வஞ்சில்லை ஏஷ்வரம்
 முப்பிள அப்பூரி
 எத்தோ அப்பூரி
 வாலை அப்பூரி
 குடுப்பதை குடுப்பதை
 கும்பில்லை கும்பில்லை
 குருவிக குருவிக பப்பு
 யூத்திக யூத்து குருவுடு பப்பு
 யவிழுவிட நாலெவ்ரு யகூ ஏல்பாலி

வடிவும் நூல்களும்
வீசுத்திமாயும் படியோடு
வடிவும் நூல்களும் வீசுத்திமாயும்
ஏதுமிகு சக்தியினு
ன்னிடம் ஒரு வினு? அதுபயியாக வடிவும்படியூ
கொடியாக வடிவும்பயிரிலை
கவிதை படியோடு படியோடு
ஒருக்குமிகு நூல்களும்

அரிவாள் அகமப்பின்
உருவாய் அமைந்த
றம்ஷான் பிறையே ..

தெப்பங்குடி தெப்பங்கு
கொந்த கொந்த கொந்த
முக்குப் புண்டுக்கு
நால்குப்பி தெப்பங்கு

உன்னையே நாங்கள்
வழிபார்த்தி ருந்தோடு ..
உன்னையே வாழ்த்தி
வரவேற் கின்றேம் ..

உங்கும் எங்கும்
உங்கும் எங்கும் எங்கும்
உங்கும் எங்கும் எங்கும்
உங்கும் எங்கும் எங்கும்

‘வெட்டி எறியும் நகத்தின் வடிவம் ..’,
‘வெட்டி எடுத்த சுரக்காய் உருவம் ..’,
‘தொட்டுத் தழுவும் தோகையின் அழுகு
பட்டுச் சொலிக்கும் நெற்றியின பருவம் ..’,
இட்ட கவிகளின் குத்தனை உவமை
கிட்ட நெருங்க முடியா கீர்த்தி
சொட்டும் புதிய றம்ஷான் பிறையே ..

காரிசய வ்துவை க்ளப்பாத குபபலூ
ந்ரியாத குத்ப க்லது
ங்கபவிப்பகி க்ளவிரோது வை வ்துவை குத்ப
ந்ரியாத குத்பபவிப்பு வ்துவை குத்ப
மிபவிப்பகி க்ளபவின்வை வ்துவை குத்ப
க்லத்ப வ்துபப்பு வ்துவை மிபவிப்பக
காத வ்துவை கீருத்தமி வ்துவை
வ்துவை க்ளவிக்லி காரிசய
க்லத்ப வ்துவை குத்ப
உணயே நாங்கள்
வழிபார்த்தி ருந்தோம்
உணயே வாழ்த்தி
வரவேற் கின்றேம்

உலக முஸ்லீம்கள்
ஒவ்வொரு விரிவை மலைக்குத் துறை நிறைவே
வீட்டிலும்
உனது வரவுக்கு வாசல்கள் திறக்கும்
உலக முஸ்லீம்கள்
ஒவ்வொரு 'மொஸ்க்' கிலும்
உனது வரவுக்கு வாழ்த்துக்கள் கிடைக்கும்

முப்பது நாட்கள் மலரும் மலரின்
முதல் பத்து நாளில்

‘ரஹ்மத்’ என்னும் அருளினைக் கேட்போம் ...

அடுத்து மலரும் நடுப்பத்து நாளில்

‘மஹ்பிறத்’ என்னும் மன்னிப்பைக் கேட்போம் ..

கடைசியாய் மலரும் முப்பதாம் பத்தில்

‘இத்தூம் மினங்ஞர்’ என்னும் நரக

வேதனை மீள்வோய் ...

என்று மனதில்

திடங்கள் பூண்டு

எம்மவர் உம்மை வழிபார்த்தி ருப்பர் ... !

என்று தெரியும்

உன்முகம் என்று

வாசல்கள் தோறும் கோலங்கள் இடுவர்

வழி நெடுகிலும் வாழ்த்துப்பா இசைப்பர் ... !

உன்னிலி ருந்து உகிக்கும் புனிதம்

“ஸைலதுல் கத்” ரில்

கண் விழித்தி ருப்போம் கூடாம் குரை குரை

கைகளை ஏந்தி ‘துஆ’க்கள் கேட்போம் குரை குரை

‘கபுல்’ செய்குவாய் இறைவா என்றே குரை குரை

கண்ணீர் சிந்தி கவலைகள் தோய்ப்போம் குரை குரை

என்றும் அவர்கள் எண்ணி இருப்பர் குரை குரை

எப்பொழுது னது பொன்முகம் தெரியும்

என்று வாசலில் வழிபார்த்தி ருப்பார்

அரிவாள் அமைப்பின்
உருவாய் அமைந்த
'றம்ஷான்' பிறையே
உனது வரவை
வழிபார்க்கும் நாளில்
உன்னை வாழ்த்தி
வரவேற்கும் போதில்
உன்னிடம் ஒருவினு
விடுக்கநான் விரும்பினேன் ?

முப்பது நாட்கள்
நோன்பு முன்னும் குத்திரி
நோற்பவர் முன்னும் சூரியே
வாழும் பூமியில் முன்னும் சூரியே
முந்நாறு நாட்கள் முன்னும் சூரியே
நோன்பாய் இருப்பவர்
வாழுதல் சரியா ?
முப்பது நாட்கள் மாத்திரம்
சில பேர் பட்டினி கிடக்க
முந்நாறு நாட்கள் சிலபேர்
பட்டினி கிடப்பது சரியா ?
இஸ்லாம் சொன்ன நெறிவழி இதுவா ?
இப்பெரும் பிணிக்கு ஒளடதம் என்ன ?
தப்பிதம் எங்கே தனித்துவ மாச்சு ?
தவறுகள் எங்கே குடித்தன மாச்சு ?

முகங்கள்

குபிட்டியால் சிரமிட
தூதியதை பிரயந்தி
யல்லிக்கபி சிரமிட
மணம் குமிட
க்ஸிளை முதல்கீர்மை
தேட்டியால் சிரமிட

அரிவாள் அமைப்பின்
உருவாய் அமைந்த
றம்ஷான் பிறையே ..
அடுத்த முறை நீ
வருகின்ற பொழுது தூப்பிடு
விடுத்த வினாவுக்கு பாலை
விடை கொண்டு வருக !
உனது வரவு பிரிப்பு முறை
நல்வர வாகுக !!

(இலங்கை வானெலி 1982)

கட்டளை தோட்டிய
சீப்பிலை கூட்டாடு தாந்திடு
? சுயரிசு தூப்பிடகி தோட்டிப்
? காலை பூஷிடுகி காலை சிரமிடு
? காலை மத்திய காலை விடுப்பிடு
? காலை மதுத்திய காலை சிரமிடு
? காலை காலை காலை காலை

முகங்கள்

கூக்கூப்பிடி உரைவுது
நீங்கீலாம் தேவது
ஒருநூடு ஸ்ரோதநூடுக
உரிமையும் உடமையும்
நூதநூது சூதநூதுக
நூதினாமி நூக்கநூக
நூதாவைப்பிடி உரைவுது
நூக்காறுது அழுது

தின்னக் குழந்தை க்கப்பவு
சீர்ந்பி நாயகங்கள் க்கப்பவு
அன்னையைப் பிரிந்து பால்ப
அனுதையாக இருக்கையிலே
உண்ணப் பால்வழங்கும்
உவப்புடைய ஓர்செயலை
அன்னை ‘ஹலீமா’ த்தாய்
அன்புடனே ஏற்றார்கள்

கூலிக்குப் பால்
கொடுக்கின்ற ஹலீமாவின்
வலது முலைப்பக்கம்
வள்ளல்நபி பால்குடிக்க
இடது முலைப்பக்கம்
‘ஹம்ஸா’ பால்குடித்தார்
கூக்கூப்பிடி உரைவுது
ஒருநூடு சூதநூடு
நூக்கூப்பிடி உரைவுது
ஒப்புக் கூத்து நூக்கநூக

குழந்தை நபியவர்கள்
 குடித்த பால்முலையில்
 சுரந்தபால் ஒருநாள்
 சுரக்கவில்லை காரணம்ஏன்?
 சுரந்தபால் ஒருநாள்
 சுரக்காது போனதினால்
 குழந்தை நபியவர்கள்
 குழறி அழுதார்கள்

அன்புமிகக் கொண்ட
 அன்னை ஹலீமாத்தாய்
 பண்பு நபியவர்கள்
 பால் அருந்தவென
 இடது முலைப்பக்கம்
 இதமாக மற்றிவவத்தார்
 இடது பால்முலையில்
 இருந்த பால் அருந்த
 அருமை நபியவர்கள்
 அறவே மறுத்து நின்றார்களோ
 இடது பால்முலையில்
 இருக்கும்பால் அருந்தும்
 உரிமை எனக்கில்லை
 உடமை ‘ஹம்ஸ’ வுக்கே
 குடியேன் அவர்பாலை
 குற்றம் அஃதென்று
 குழந்தை நபியவர்கள்
 குடியாதி ருந்து விட்டார்

விரே தன்று மாலை

ஒருவர் உரிமையினை
 ஒருவர் ‘உரிமை’ கொள்ளல்
 சிறுமை எனுமுயர்ந்த கூப்பு
 சிறந்த தத்துவத்தை மாலையு
 குழந்தை நபியவர்கள் கூடிக்கூட பசுபிப்பு
 கூருமல் கூறிநின்ற காலு சுப்பியக
 அருமை நம்மவர்க்கு குருதை குபிடிப்பு
 அழகு முன்மாதிரியே ! குபி வஞ்சிக்கி
 மாற்றுஞ் பொருள்மீது வஞ்சிக்கி குபிப்பு
 மனது வைத்தாடு கின்ற
 பீற்றல் பழக்கங்கள்
 பிழைன் ஞேதி நின்ற
 ஆற்றல் நபியவரின்
 அணியினைப் பின் தொடர்வோம் !

கிடைக்கி வஞ்சிக்கூடி ஏது காட்டுக்கூடி
 கூடும் கூவிப்பிழும் ; கூவிழும் கூக்குக்கூடி
 குக்கூடி காறுபரி கங்கூடு காறுபரி
 ! குதுக்கூடி குங்குக்கூடி குதுபரி பகுதுபரி
 தினகரன் ஆலமுல் இஸ்லாம் 1985 03 08

புதிதாய் எழுந்த இரவி

முப்பது நாட்கள் பூத்ததோர் பூவின்
 முழுமணம் நுகர்ந்தோர் முகம்மலர்ந் திருந்தனர்
 தப்பிதம் இன்றித் தவறுகள் இன்றித்
 தயவுடன் நோன்புப் பூவினை நுகர்ந்தனர்
 சிப்பியில் இருந்து சிதறிடும் முத்தாய்
 சிரிக்கும் பெருநாள் அருமையில் வயித்தனர்
 இப்பொழுது தெங்கும் பெருநாள் பூத்தது
 இப்புவி எங்கும் இனிமை சுரந்தது !

பெருநாள் என்னும் திருநாள் வந்ததால்
 பேறுக ளெல்லாம் பெருக்கெடுத் தோட்டன
 ஒருநாள் இதுபோல் உலகினில் உண்டோ ?
 ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒளிமலர் சிரித்தது !
 திருநாள் தந்த தித்திக்கும் நினைவில்
 தெருவில் வந்தேன் ; வழியிலோர் சிறுமி
 பெருநாள் உடைகள் பேறுகள் இன்றி
 பேந்தப் பேந்த விழித்தங்கு நின்றுள்ளன !

முகங்கள்

சிறுமியை அழைத்துச் சிறுக்கதை கேட்டேன்
சினுங்கி சினுங்கி மறுமொழி சொன்னால்
“அருமை நாளில் புத்தாடை இல்லை
அதனை வாங்க வழிவகை இல்லை
பெருமை நிறைந்த பெரியஇந் நாளில்
பெரிதாய் உணவுகள் படைத்திட வில்லை ..”
சிறுமை இதுபோல் எங்குமே உண்டோ?
சிந்தை எனக்குள் சீற்றம் எடுத்தது !

அடுத்தவன் பசியை அடுத்தவன் அறிய
ஆக்கிய நோன்பின் அறிவொளி எங்கே?
உடுக்கை ஷழந்ததும் உதவிடும் காம்போல்
ஒருவருக் கொருவர் உதவிடத் தூண்டிடும்
அடுக்க டுக்கான சட்டங்கள் நிறைந்த
அருமை இஸ்லாத்தின் சமத்துவம் எங்கே?
இடுக்கண் எனக்குள் இசைந்து அழுத்து
இரவி ஒன்று புதிதாய் எழுந்தது !

எல்லோரும் எல்லாமும் பெறுவது இஸ்லாம்
இல்லாமை இல்லாத இருப்பிடம் இஸ்லாம்
இல்லானும் இருப்பானும் இல்லாத இஸ்லாத்தில்
இல்லான் ஒருவன் எங்ஙனம் வந்தனன்?
அல்லாஹ் ஹராவே ! அருட்கொடையாளா
அவனையும் படைத்தவன் நீயா? இல்லைஇப்
பொல்லா உலகின் சமூக அமைப்பின்
புழுதியின் அவன பிறந்தானு? சொல்! சொல்!

இலங்கை வானைவி 1983

உட்டிப்பு கைதழி கூத்துவை யகிருஷ்
நடாங்காரி போய்கிறுவ சிம்முஷி கிள்லுஷி
மானுடம் எங்கே ? கூத்துப் பீரா வகருஷ் “
யீட்டு கண்ணபீம வாரா நீட்டு

(கவிஞர் எம். ஏ நுஃமான் அவர்களது “ஒரு மகா
கவிக்கு இன்னெரு கவிஞர்” என்ற கவிதையை படித்த
போது பிறந்த கவிதை இது)

வானில் புதியதோர் வெள்ளி யகிருஷ் கங்கூ
முனைத்தது கூத்துவை யகிருஷ் கிள்லுஷி
பூவில் புதியதோர் மனிதன தோன்றினன்

பாலீ மணலிலோர் பாளீ வெடித்தது
பால்மணம் மக்கதோர்
பாலகன் தோன்றினன்

ஆம் எங்கள் அருமை நாயகம் பிறந்தனர்
அவனியில் புதிய மானுடம் பூத்தது !

‘அய்யாமுல் ஜாஹிலின்’ காலம் அழிந்தது
அந்த மரத்தை
அடியோடு வீழ்த்தினர்
அடிமைத் தளையின் அடிமரம் வீழ்ந்தது
அஞ்சூனம் அழிந்தது
மெய்ஞ்சூனம் வளர்ந்தது
விஞ்சூனம் உலகின் விளைமானது !

அன்றைய அரேபியன் போல் இன்று இல்லை
இன்றைய மனிதன் புதிய மனிதனும் என்று அன்றைய
அன்றைய அரேபியன் போல் இன்று இல்லை
என்பதால் மனிதன் புதியவன் ஆவானு ?

‘அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே....’ என்று
அருமை நபிகள் அறைந்தனர் அன்று
அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே என்றால்
பசிக்க ஒருபிடிச் சோரு கொடுப்பது ?

‘உழுபவ னுக்கு உதவாத நிலத்தை
கொளுத்துக் ’ என்றார் மகாகவி இக்பால்
‘உதவாத நிலத்தை கொளுத்துக் ...’ என்றால்
நிலத்தைக் கொளுத்த நெருப்பையா அழைப்பது ?

அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே என்றால்
பசியாத மனித வயிறுகள் வேண்டும்
பசிக்கும் மனித வயிறுகள் உலகில்
இருத்தல் ஆகாது எனும் நிலை வேண்டும்

உதவாத நிலத்தை கொளுத்துக என்றால்
உதவிட நிலத்தை உயிர்ப்பிக்க வேண்டும்
உழுபவ ஞுக்கே உழுநிலம் உரித்தென்னும்
ஓர் நிலை உலகில் உருவா(க்)க வேண்டும்

பொதுப்படை விரும்பும்
அடிப்படைத் தத்துவம்
புரிந்த புதிய மானுடம் எங்கே?
அந்தப் புதிய மானிடர் வரவு
நல்வரவாகும் நாள்வேண்டும் இங்கே...

அந்தப் புதிய மானுடம் வளர்க
அவர்கள் வரவு நல்வர வாகுக!

அய்யாமுல் ஜாஹிளின்: அறிவிலிகள் காலம்

முன்னால் பக்ஸிப நெக்கங்கள்
முன்னால் நெக்கங்கள் நெக்கங்கள்
முன்னால் நெக்கங்கள் நெக்கங்கள்
முன்னால் நெக்கங்கள் நெக்கங்கள்

நிழல்கள்

உன்றன் துயர்க்கதையை உசுப்பி விட்டுச்
 சென்றும் நீ
 சென்றுலும்
 நீ நின்ற தீடத்தின்
 நிழல் எனக்குத் தெரிகிறது

சொந்தலூர் ‘பதுளை’ என்றுதானே
 சொன்னும் நீ
 அந்தலூர் இருந்து
 அக்கறைப் பற்றார் வந்த
 பந்த பாசத்தின் பலநூறு கதைகளினை
 உன்றன் பெட்டகத்துள் ஒளித்திருந்த சங்கதியை
 இன்று என்னிடத்தில்
 ஏன் சொன்னும் பெண்ணே நீ?

முயன்று
 முன்னா மப்புலு மகன்ன
 சீ நூலு முக்கிருக்
 கருவின்ஸிள்லிரி தும்பரெவுலு

சொன்னதினால்

உன்றன்

சுமைகள் இறங்கிறதா ?

சுமைகள் இறங்கி

சுகம் உனக்குக் கிடைப்பதற்கா

இமைகள் துடிதுடிக்க

இறந்த காலக் கதை சொன்னுய ?...

உம்மாவும் வாப்பாவும்

உசிரோடு இருக்கின்றார்

என்னேடு

பிறந்தவர்கள் ஏழுபேர் ...

முன்று பேர்

‘ஜூ-லீ’ கலவரத்தில் இறந்துபோக

நாலுபேர் பெண்கள்

நாங்கள்தான் இருக்கின்றேம் ...

வாப்பா மிக்க வயசான ஒருமனிதர்

பிற்றல் குடையின் பிழைகளைச் சரிசெய்யும்

ஆற்றல்தான்

வாப்பாவின்

அன்றூட்ட தொழிலென்றுய்

சாப்பாட்டுக்கு கூட

சரியான உழைப்பின்றி

கூப்பாடு போடும்

குடும்பம்

எங்கள் குடும்பம் என்று

கூறுகின்ற போது நீ

குழநியதை நினைக்கின்றேன் ...

இப்படி வண்டி இழுபடும் போதுதான்
முப்பது வயதில்
மண

முடிச்சு னக்கு விழுந்த தென்றுய் ...
அக்கரைப் பற்று அப்துல்லா சாரதியின்
ஆலிங்கனம்

உன்னை

அரவணைக்க மகிழ்ந்தே னென்றுய்

குழந்தைகள்

இரண்டு பெற்று குதூகலிக்கும் வேளையிலே

முன்றுவது குழந்தை முளையிடும் காலத்தில்

ஊருக்குள் தொழில்நாடி உடன் வந்த கணவனுரை

தேடிக் கொண்டு தானு எங்கள்

தெருவுக்கும் வந்தாய் நி ?

“போய் வருவேனன்று புறப் பட்டுப் போனவனை

பேய் அடித்து விட்டதுவா ?

பெரு விசாதி பிடித்ததுவா ?

நாய்ப் பயல் உன்னை

நட்டாற்றில் விட்டு விட்டு போய் எங்கே

தொலைந்தானே ?

போக்கிரி தலை அறுவான்

பேசிய உன்றன்

பெரு நெருப்பை ஜீரணித்து

எசியவன் யாருமல்ல

என்னுடைய மனவிதான் !

முகங்கள்

பேசிய என் மனைவி
 பேச்சை நீ இடைமறித்தாய்
 “என்னைப் பார்க்காது
 என்கணவர் இருக்கமாட்டார்
 பின்னொ களைப் பாராது
 கொள்ளொ நாள் தங்கமாட்டார்
 என்ன நடந்த துவோ ?
 யார் வலையில் விழுந்தாரோ ?
 இருக்கிறாரோ ? இல்லையோ ?
 இதற்குள் ஓன்வீண் பேச்சு ? ”
 சுடச்சுடச் சொல்லி விட்டு
 சுடுமணைலில் நடந்துபோனும் ..

 என்னதான் இருந்தாலும்
 என்னுடைய கணவனுரை ரி ப்ரத்தும் ப்ரத்துமாலே
 இன்னெனுருபெண் கண்டபடி
 எடுத் தெறிந்து பேசலாமா ?
 என்ற ஒரு இறுமாப்பா—
 இடையில் வந்த மனக்கொதிப்பா
 என்னிடமும் சொல்லாமல்
 எங்கே போனும் பெண்ணே நீ ?
 ஒரு கையில் பன்பேக்
 மறு கையில் சில்லறைகள்
 தெருத் தெருவாய் நீ நடந்து
 தேடுவதும்
 யாரைச் சொல் ?

முகங்கள் எக்டூப் ப்ரைஸ் ப்ரதிவிஷய

ஓரு நாள் ப்ரைஸ்டு
 கதிர் விடிவில் சாலிக்க உயிர்
 உன்னுடைய கணவன் வரும் பிரைஸ்டு
 திரு நாளை எதிர்பார்த்தா பொதுத்து நய
 உன் கால்கள் இலை கை
 தேசப்படம் வரைகிறது ? மங்கி சிகித்த
 உன்னுடைய கணவன் சிவப்பி பாலை வாழ
 உனைத் தேடி வருவானு ? ஆகந்தாலும் பூபுரி
 வருவான் எனும் வடிவம் வாய்த்து வாய்த்து
 வளர் பிறற்யா ? தேய் பிறற்யா ? வாய்த்து
 கண் அவன் வாய்விடு
 உன்றன் கிழவின்மு சிகித்த
 கணவனவன் வீடு வந்தால் சிகித்து நாலை
 என்னை நீ மறவாதே கிழ்ச்சால் நாலை
 எனக்கு மொரு சொல் குறிப்பு ! குப்பு நிலை

தினகரன் 1987 - 07 - 27

எனினிப்பு நாலை நாலை
 குறுப்புவாக்க மாலைகளைக் கூறுவது
 மக்க மூத்தால் .. சிபு பிளங்க
 குறுப்பு தீவிரம் நாலை நாலைகளை
 பாலைப்பு தீவிரம் நாலை நாலைகளை

இலந்தைப் பழத்துப் புழுக்கள்

தார்ரேட்டு
 தபாற் கந்தோர்
 ஆஸ்பத்திரி
 மகா வித்தியாலயம்
 கல் வீடு
 கார் வண்டி
 உழவு மெசின்
 மின்சாரம்

நான் ஊரைப் பிரிந்த
 இருபது வருடங்களுக் குள்ளே
 எத்தனை மாற்றங்கள்
 எத்தனை முன்னேற்றங்கள்
 ஓமோம்
 ஊர் முன்னேறி விட்டது !

அதோ தூரத்தே
 அனி செய்து வருகின்றுன் ஆதம்
 ஆம்
 அவனும் நானும் பள்ளி நன்பர்கள்
 “ஹலோ மச்சான் ஆதம்...”
 “ ”
 ஏன் அவன் பேசவில்லை
 அம்மா சொன்னவைகள் உண்மைதானு ?
 காணி... பூமி .. சொத்து... சுகம்
 இவைகளை அவன் வாங்கி விட்டானு ?
 அவைகள் அவனை வாங்கி விட்டனவா ?

தார்ரேட்டு
தபாற்கந்தோர்
கார் வண்டி
உழவு மெசின்
அப்பப்பா
ஊர்... முன்னேறி விட்டது

ஊரிலுள்ள மலிதர்கள் ?

போட்டி
பொருமை
பூசல்
புகைச்சல்

இவைகள் இன்னும் மாறவே இல்லை

தார்ரேட்டு
தபாற் கந்தோர்
கார் வண்டி
மின் சாரம்

அப்பப்பா

எத்தனை மாற்றங்கள்

எத்தனை முன்னேற்றங்கள்

ஓமோம்

ஊர் முன்னேறி விட்டது !

ஒளி 1972 - 04 - 01

முகங்கள்

பெறுவிர்க்க
நால்வித்துக்குப்பட
துணை நால்
நானியலி மழுது
நப்பப்பால்
நாட்டுப்பில் நிறுவிஸ்து... நால்
நாகர்க்கிளி நாய்க்கூரியல்

நாய்கு
நாஞ்சியலி
நால்
நாக்கானு

நீஞ்சு நீஞ்சு வந்துக்கு நகர்வது

சாவை வென்ற சரிதை ! பெறுவிர்க்க
நால்வித்துக்குப்பட
துணை நால்
சின்னம்மா நீ செத்துப் போய் நால்வரி
விட்டாயா ?

என் அம்மா செத்ததின் பின் நப்பப்பால்
என்னை நீ நகர்வது நீஞ்சு
என்னமாய் வளர்த்தாய்க்கா நீஞ்சு
சின்னம்மா நீ நீஞ்சு
செத்துப் போய் விட்டாயா ? நீஞ்சு

10 - 10 - 2721 நீஞ்சு

சின்னஞ் சிறு வயதில்
நான்

மண் சோறு ஆக்கி
மணல் வீடு கட்டி

விளையாடும் பருவத்தில்
என்னை விட்டு

என் அன்னை பிரிந்தாளாம்

அந்தப் பிரிவை
நான்

பிரித்த றியா மட்டாக

என்னை வளர்த்த சின்னம்மா நீ

செத்துப் போய் விட்டாயா... ?

என் மீது

அன்பைப் பொழிவதில்

பண்பை... பாசத்தை... பக்தியினைச் சொரிவதில்

‘மல’ டாகி நின்ற மனிதர்கள் உடல்வைகளை

உன்னை ‘மல’ டென்று உரைத்தார்கள் முடிவிலை

அதற்காக ஒரு சொட்டும் காவிக்குரிமை குரிமை

கண்ணீர் சிந்தாது காவிக்குரிமை குரிமை

கண்ணை இமை காப்பதுபோல் கீர்க்கை குரிமை

என்னைக் காத்து வளர்த்த சின்னம்மா நீ செத்துப் போய் விட்டாயா... ?

வினாக்கள்

ஒன்றுக்கீட்டில் கூறுவது

முழுமலையில் பகுப்பு மிகு

கூறுவது என்று

முழுமலையில் பகுப்பு

காகக் கூட்டுக்குள்

குயில் முட்டை இடுவதுவும்

முட்டை குஞ்சாகி

குஞ்ச குயிலாகி

கூவத் தொடங்கியதும்

கொத்தும் காகங்கள் அதிகரித்த சமூகத்தில்

புத்தம் புதிதான புதியதொரு பிறப்புநி !

எத்தனை கால் இந்த

இகத்தினில் வாழ்ந்தாயோ

அத்தனை காலமும்

எனக்கு அண்பாகி, அறிவாகி, வழியாகி, வாழ்வாகி

வாழ்ந்த சின்னம்மா நீ

செத்துப் போய் விட்டாயா ?

சாவை வெல்லுதல்

சரிவராத காரியமாம்

யார் சொன்னார் ?

சாவை வென்ற சனங்களது சரித்திரங்கள்

ஆனமட்டும் ஏட்டில் அச்சடிக்கப் பட்டுள்ளதே ..

அந்த வரிசைக்கோர்

வரி சேர்த்த சின்னம்மா

நீ சாகவில்லை ? ஏனென்றால்

சாவை வென்ற சனங்களது வரிசைக்கோர்

வாரிசு நீ ! வரிசை நீ !!

தினகரன் 1984

நீதியூர் வத்துக்
நூல்பூச்சியாட்டு வாழ்வதோதும் மைக்
வாய்மூலம் வாரதத்துப்
நூல்பூச்சியாட்டு நெந்தென்றும்
ஸோப்பிரி ஸோப்பிரி
நூல்பூச்சியாட்டு வாக்காக்கு
தீந்தீப் பக்கால
நூல்விடுகிய நூல்வ

இரு தபாற்காரனின் ஏக்கம்

அன்பே உன்வீட்டில்
அந்த அமைதியினை
அவிழ்த்தது யார் ?
அவிழ்த்தது யார் ?

என்றன் சைக்கிள்
எழுப்புகின்ற ‘கிண்கிணி’ யை நிதி விழுது
அண்டை அயலில்
ஆர்வமுடன் கேட்டவுடன்
உன்றன் வாசல்
கதவண்டை நீவருவாய்

நூல்வதோது வாக்கால
தீந்தீப் பக்கால
நூல்விடுகிய நூல்வதோது
நூல்விடுகிய நூல்வதோது
நூல்விடுகிய நூல்வதோது
நூல்விடுகிய நூல்வதோது

கடிதம் வந்ததா ?
 கலை தொடுக்கும் உன்னியிகள்
 அத்தான் அனுப்பும்
 அஞ்சலத்தக் கண்டவுடன்
 பித்தாகி, பிடிய்பாகி
 அச்சச்சா நீ சிரிப்பாய்
 அதைப் பார்த்து
 நான் மகிழ்வேன்

உன்றன் பெயரை
 உழுதுவந்த அஞ்சலினை
 என்றும்போல் இன்றும்
 இன்முகமாய் கொண்டுவந்தேன்

 உன்னைக் காணவில்லை
 உன்னியியைத் தேடுகிறேன்
 அம்மாவா ? அவள்
 அழுத முகம் தெரிகிறதே
 என்ன நடந்தது ? நீ
 எங்கே சென்று விட்டாய் ?
 உன்மைதானு ? நீ இந்த
 உலகத்தைப் பிரிந்த கதை ?

என்ன ? நான்
 எடுத்து வந்த கடிதத்துள்
 உள்ள செய்திகளா
 உன்னுயிரரப் போக்கியது ?

அம்மா நான் பாவி
 அந்த அயே கூக்கியன்
 ஆம் உன் காதலன்
 ‘என்னை மற’ வென்று
 எழுதிய அஞ்சலினைக்
 கொண்டு வந்து தந்த
 கொடும்பாவி ! கொடும்பாவி !

உன்னை மரணத்தின்
 ஊஞ்சலிலே தாலாட்டும்
 எண்ணம் எப்பொழுதும்
 என்றனக்கு இருந்ததில்லை
 என்றன் கடமை
 எதுவென்று நீ யறிவாய்
 உன்றன் மரணம்
 அஞ்சலிலா யாரறிந்தார் ?

இலக்ஷ்மியலை

தினகரன் 1979. 09. 01

நான் இநாளை
நடத்திவக அதீஷ நால்லோ
நாக்குப்போல நான் எ
நூய்க்கூலி ப்ராயிலுமோ

கோப சூரி நாயூ
நாக்கிறாய்வில் குழா
நால்லோ கூட நா
நாலி ஏவ நானா
காலால்நால் மறியூ

மையித்து வீடு

மையித்து வீட்டின் மண மெங்கும் கமழ்கிறது...
வையத்துள்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெரும் மனிதர்
அப்துல்லாஹ் போடி
ஆம் அந்த ஹாஜியார்தான்
இவ் வையத்து வாழ்வின்
வழி பிரிந்து செல்லுகிறார்...

மையித்தை குளிப்பாட்டி ‘கப’ னிட்டு
வைத் துள்ளார்
‘சந்தூக்கு தூக்கச் சென்றவர்கள் வரவில்லையா ?
சந்தனக் குச்சியை சரிபார்த்து வைதம்பி...’
புதிதாக வந்த நபர்
புடம் போட்டு விடுகின்றார்...

‘ மையித்தை அவ்வது செய்யலாம் என்று கூறினால் என்று வேண்டும் ’ ; நான்கு பாட்டு
பள்ளியுள் தான் அடக்க வேண்டும் ’ ; நாந்தான் பாட்டு
பணக்காரர் ஒருவர் கூறினால் நாப்பாட்டு நாம்
பறைசாற்றி நிற்கின்றார் கீழ்க்கண்ட பாட்டு

“ சந்தூக்கு வந்தாச்சு நினைவுபடி படிய
சந்தூக்கு வந்தாச்சு ” வெறிக்கீலி படிக்கும்படி என்கிறுந்தோ வந்தநபர் நினைவுபடி சொல்லுகின்மை
எதிரொலித்த குரலடுத்து கூறினால் சூதிர்தி மாம்

“ .. அஷ்றது அன் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ-ா
வ அஷ்றது அன்ன முஹம்தற் றகு லுல்லாஹி
இன்னுலில் லாஹி வழின்னு இலைஹி ராஜூனன் .. ”
கலிமாவின் ஒசை காதுகளில் நிறைகிறது
போடியார் மனைவியிடம் புறப்படவா கேளுங்கள்
'முஅத்தினு'ர் விடுத்தவேண்டுதலை அடுத்தாற்போல்
அப்துல்லாஹ் போடியாரின் அகம் குளிர்ந்த மனையாட்டி
எங்கே ? எங்கே ? எல்லோரும் தேடுகிறார் ... ?

உள்ளறையில் இருந்து வந்த
வூலம் மிகக் கவர்கிறது
உண்மைதான் ;
தன் உவப்பான கணவனுரின்
எண்ணம்

அப் பெண்ணின்
எண்ணத்தைப் பிரிந்திடுமா ?
வந்தவர்கள் எல்லோரும்
வாய் திறந்து அழுகின்றார் ..

“ பெட்டகத் துள்
இருந்த
பெட்டியினைக் காணவில்லை
தேட்டங்கள் எல்லாமே
தேங்கியுள்ள பெட்டியது
வீட்டுக்குள் நுழைந்து
வெளிக்கிட்டோர் யார் இங்கே ?
பெட்டியினைத் தாருங்கள்
பெட்டியினைத் தாருங்கள் ”
பேய நைந்த பெண் போல
பிதற்றுகிறார் போடி இல்லாள் ..
கூட்டத் துள்
புதிய
குச குசப்பு அவிழ்கிறது ...

முகங்கள்

சந்தூக்கை

தோள் கொடுத்தோர்

சரி பார்த்து இறக்கி வைக்க...

சந்தனக் குச்சி

சாம்பலாகி சரிந்து விழு ..

ஒரு காசுக்காரர்

இக்கா சினிக்கு விடைகொடுத்த

மையித்து வீட்டின்

மணமெங்கும் கமழ்கிறது !

மையித்து : மரணமான உடல்

கபண் : மரணமான உடலுக்கு அணியப்படும் ஆடை

சந்தூக்கு : பாடை

அஷ்றது ராஜாவன் : மரண ஊர்வலத்தின் போது ஒதப் படும் வேத வாக்கியம்.

முஅத்தினர்: பள்ளியில் தொழுகைக்கரக அழைப்பு விடுப் பவர். மரணவீட்டுச் சடங்குகளிலும் பங்கு கொள் வார்.

தினகரண் 1987. 09. 13

ஒழுக்கு

அந்தக் குழந்தை இறந்தே பிறந்தது கூடிரைப் பிரை
 இறந்து பிறந்த
 அந்தக் குழந்தையை கூடிரை கீழப்படியை
 இன்னும் அடக்கம் செய்திட வில்லை கூடிரையை
 இறந்து - பிறந்த கூடிரைப்படி கூடிரை கூக்கு
 அந்தக் குழந்தையை கூடிரை கூக்கியை
 இன்னும் அடக்கம் செய்யா திருக்க புதுக்கோவை
 என்ன காரணம் ? என்ன காரணம் ?

இந்த உலகின்

எந்த நிலையும்

அறியா அந்தச் சின்னங்கு சிறிசு

ஆற்றிய பொல்லாச் செய்கைதான் - என்ன ?

இறந்து பிறந்த அந்தச் சிசாவின் கூடிரை

கீழவுச் சடங்கு நடக்கா திருக்க கூகு

என்ன காரணம் ? என்ன காரணம் ?

தப்பில் பிறந்த தளிர்

அந்த மழலை

தகப்பன் இல்லாத் தனையனும் உண்மையா ?

விதை இல்லாமல் பயிர்வா முடியுமா ?

விருட்சம் இல்லாமல் நிழல்பெற இயலுமா ?

வினை விதைத்தவன்
அறுவடை செய்வான்
வினைத்தவன் அறுக்க
மறுப்பதும் புதுக்கதை!

தாலி கழுத்தில் அணியும் முன்னர்
'தாய்மை' அடைதல்
கன்னியர் பிழைதான்!

வேலி தாண்டும் வெள்ளாட்டுக் கூட்டம்
விரட்டப் படுதல் விருப்புடை செயல்தான்
வேலியில் ஒழுக்கை வைத்துக் கொண்டு
வெள்ளாட்டை
பிழை சொல்லுதல் சரியா?

பூத்தால்
பின்னர் காய்ப்பது இயற்கை
பூத்த பூவை
காய்க்க கனிய வாய்த்த சமூகம் வைய(க)த்தில் உண்டா?
எய்தவன் இருக்க அட்பினை நோவதா?
அவலை நினைத்து உரலை இடிப்பதா?
கனி இருக்கக் காய் பறியாமல்
வேலியைத் திருத்துவோம்
வெள்ளாடு திருந்தும்!

புதுக்குரல் 1985 - 07 - 01

முகங்கள்

வாழ்வதை தூண்
நான்மாலி அவன்மாலி
உகந்த மேற்கொண்ட
ஒரேக்கூடிய மநுப்புவ
நான்மு ஸ்ரீராமா செந்த புக நான்
நாடு பாலி ஸ்ரீராமா
நான்முகை ஸ்ரீராமா
ப்பாக்க கூடுமாலி மாண்த ஸ்ரீ
நான்முகை நான்முகை ப்பாக்க
நான்முகை நான்முகை நான்முகை
‘செங்கப்படை’ வயலை நோக்கி... என்பி

காலீயிலே எழுந்தவுடன் முகம்கழுவி, வீட்டுக்
கடமைகளை முடித்து விட்டுத் தோழியோடு
மாலையது வரும்வரையும் வெயிலில் நின்று
மாடாக உழைப்பதையே தொழிலாய்ச் செய்யும்
வேலையது கதிரடிக்கும் வேலை நல்ல
வேகுவெயில் சுடுகின்ற வேலை யம்மா
வாலையவள் என்செய்வாள் வாழ்க்கைத் தேரில்
வாட்டுகின்ற பசிபோக்க வழியே இல்லை !

10-10-1981 நாளை

முகங்கள்

பூப்பெய்தி இருமாதம் போக வில்லை

பூமியினை விட்டகன்றூர் தந்தை யாரும்
ஆப்பமது சுட்டு விற்று அன்னையாரும்

ஆற்றிய அரும் பணியும் நின்றதாலே
சாப்பாட்டுப் பிரச்சனைகள் வீட்டைச் சாடு

சாஹிரா, சபூரை என்றும் தோழியர்கள்
கூப்பிட்டுக் கதிரடிக்கக் கூட்டி வந்து

காட்டினார்கள் பசிபோக்க வழியே ஒன்று !

பாய்களூடன் கம்பினையும் தலைமேற் கொண்டு

பாவவயர்கள் செல்லுகிறூர் படுவான் பக்கம்
வேய்கின்ற ‘து’ டொன்று இன்று உண்டு

வெட்டுகின்ற வேளாண்மை வயலும் உண்டு
தாய்க்கிழவி தங்கம்மா சொன்ன வார்த்தை

தான்மனதில் படம்போல காட்சி காட்ட
சே(ய)யவளும் சின்னம்மாப் பெண்டு கனும்
செல்லுகிறூர் ‘செங்கப்படை’ வயலை நோக்கி!

பூமியிலே கிடக்கின்ற கதிர்கள் துன்னை

பூவையர்கள் ஒன்றுக்கக் கூட்டி செய்து
பா(ய)யிலிலே போட்டங்கு பதறு போக்க

பக்குவமாய் அடிக்கின்றூர் கம்பு கொண்டு
ஏய்யென்றும் ‘அடித்தீய’ என்றும் போடிமார்கள்

ஏசுகின்ற - போதினிலும் அந்தப் பெண்கள்
நாய்ப்பாப் பாடுபட்டு உழைப்ப தெல்லாம்

நசுக்குகின்ற பசிக் கொடுமை தானேயம்மா !

வேளாண்மை நடுத்தரோடு களை பிடிங்கல்
 வெட்டுதல், கட்டுகல், துவைத்தல் என்னும்
 ஏராளமான பல தொழில்கள் செய்து
 எப்போதும் பிழைக்கின்ற ‘சல்மா’ வக்கு
 யாராலும் துணைகொள்ள வருவா ராமோ
 யாருஞ்சு இப்புவியில் சீதனப் பேய்
 தாராளமாக வந்து ஆட்சி பூண்டு
 தரணியினைக் கைப்பிடித் துள்ள போது ?

சல்மாவைக் கண்டவுடன் கண்ண டிக்கும்
 சரிபுத்தீன் ஹாஜியார் தன் மகனும்
 புல்பிடுங்கப் போகின்ற போதொரு நாள்
 ‘புள்ளே’ எனக் கூப்பிட்டு, சரசமாட
 ‘வள்ளாக்குள்’ப் பாலத்தில் வழி மறித்த
 வட்டை விதானையார் பேரன் மாரும்
 சல்மாவைப் போன்றவர்கள் வாழ்வு கொள்ள
 சரியான வழியொன்று செய்வா ராமோ ?

முகங்கள்

மைனெவிக்கு ஒரு மடல்

“தருவோம் எனச்சொன்ன பணத்தை தராதற்கா
வருவேன னச்சொல்லி வராமல் இருக்கின்றீர்... ?
என்றுநீ கேட்டு எழுதிய கடிதமடல்
இன்று சனிக்கிழமை என்கரத்தில் கிடைத்ததடி !
வருவேன னச்சொன்ன வாக்கை நிறைவேற்ற
முடியா தொருநிலமை முடிந்து விட்டதினால்
வருகை தருவதற்கு முடியாத என்னில்லமை
புரியாத உன்றனது புலம்பலினைக் கண்டமுதேன் !

அறியாக் காலத்தில் அப்பன்மார் விருப்பம்போல்
நடந்த எங்களது திருமண நாளன்று
எல்லாப் பெற்றேரும் எதிர்பார்த்த செயலைப்போல்
என்றன் பெற்றேரும் ஏராளம் பணம்கேட்டார்
தருவோம் எனச்சொன்ன உன்றன் பெற்றேர்கள்
தந்தார் பாதியினை மறுபாதி பிறகென்றார்
“தருவோம் எனச்சொன்ன பணத்தின் பாதியினை
தருக...” எனக்கேட்டுத் தனியாக வில்லையடி !

“ பேசிய சீதனத்தை பெற்றுவா— ” என்றெந்தன் வாப்பா ஒரேகாலில் வழுவாது நிற்கின்றார் சீதனங்கள் வாங்குவது சீரான செயல்லை என்பதை வாப்பாமார் இன்னமும் உணரவில்லை கொள்ளோ, களவு, கொலைகாமம் வன்செயல்கள் எல்லாம் இருக்கும் வரை இந்திலைகள் இருக்குமடி இன்றைய சமூகத்தின் அமைப்புமுறை மாறும்வரை இந்தஇழி நிலைகள் இருக்கத்தான் செய்யுமடி!

சீதனம் எனும்சொல்லை சீ—தன மாக்குதற்கு அடிப்படை மாற்றமே அவசியத் தேவையென்று என்றனது தோழர்கள் எனக்கியம்பி இருக்கின்றார் சீதனம் வாங்கும் சீர்கெட்ட போக்குகளை மாற்றும் புரட்சிக்கு மக்களை தயார்படுத்த அன்பர்கள் சிலபேர் அணியொன்று சேர்ந்துள்ளார் அன்பர்கள் சேர்ந்த அணியில் அணியாகிப் போனேன் அதனுலே புறப்படவோ நாளாச்சு !

வாப்பா மார்களுக்கு வயசாகிப் போனதினால் வாப்பாவாய் நாளை வருபவர்கள் நாங்களாடி நாளைய நாளை நடத்தம் நாங்கள்தான் நாளைய யுகத்தை நமதாக்க வேண்டுமடி ! கொள்ளோ, களவு, கொலை, காமம் வன்செயல்கள் இல்லாத யுகமொன்றை இங்கிமுத்து வருவோமேல் நல்லதொரு பதுவாழ்வை நமதாக்க முடியுமடி எல்லோரும் இன்புற்று இருப்பதற்கும் இயலுமடி

“ உன்றன் மடியில் உறங்கும் மகனுக்குச்
சீதனங்கள் வாங்கச் சித்திரமே எண்ணுதே... ”
சீதனங்கள் வாங்கும் சீர்கேட்டை ஒழிப்பதற்கு
இதுவே நாமெழுதும் இன்றையச் சுலோகமடி !
ஊருக்கு ஊராக வீட்டுக்கு வீடாக
இந்தச் சுலோகத்தை எழுதிவிட வேண்டுமென
இங்கோர் தீர்மானம் எடுத்துநாம் இருப்பதினால்
அங்கும் செய்திகளை அவிழ்த்துவிடத் துணியுமடி !
இளைய தலைமுறைகள் இப்படியோர் தீர்மானம்
எடுத்துச் செயல்படுத்தின் இனியில்லை சீதனப்பேய்
வளரும் புதுநாளில் வளரும் தலைமுறைகள்
புதிய வழியிதனைப் புடம்போட வேண்டுமென
உன்றன் தோழியர்கள் உசைமா, றஹ்மாவுக்கு
உடனே சொல்லிவிடு, உரத்துச் சொல்லிவிடு
இந்தப் புதுவழியை எல்லோர் வாழ்வினிலும்
எடுத்துச் செயல்காண இன்றே தூதுவிடு !
தொட்டிலிலே தூங்கும் தூய மகனுரைக்
கண்டு கதைபேச கனநாளாய் ஆசையுண்டு
ஒட்டி உறவாடி உன்னேடு பேசுதற்கும்
உள்ளாம் முழுதாக ஊற்றெடுத்த ஆசையுண்டு
கட்டி உன்றனது கன்னத்தில் முத்தமிட
எட்டி நீயோட இனைந்துவந்து உள்ளறையின்
கட்டிலிலே இன்பக் காவியங்கள் பாடுதற்கு
கட்டாயம் வருவேன் கதவுகளைத் திறந்துவிடு !

தினகரன் 1980. 10. 30

கீல்க்குவை சுதாந்திர விழியை நூற்றெடு
கீல்க்குவை யரோட்டிரி காக்காமல் கூடியானதே
ஈன நிலை கண்டு....

கீல்க்குவை யரோட்டிரி காக்காமல் கூடியானதே
கீல்க்குவை யரோட்டிரி காக்காமல் கூடியானதே
கீல்க்குவை யரோட்டிரி காக்காமல் கூடியானதே
சந்திக் கடையில் சரியான சனக்கூட்டம் சிறுநீர்
குந்தி இருந்து
குசலங்கள் பேசுகின்றூர்
அந்திப் பொழுது ஆ
அது நல்ல நேரம் தான்
வந்து இருந்து
வடிவாக உரைக்கின்றூர் ..
பொத்துவிலான் பொண்டி...
புறக்கடைப் பாத்துமுத்து...
அத்தர் வியாபாரியின் அழகுமகள் சீனத்து -
கத்தத்து பூனை 'கபுர்' தோண்டி இசுமாயீலின்
வெற்றிலை சப்பி மகள்
வெள்ளக்குட்டி பொஞ்சாதி,
சுத்தியின் கள்ளன் சுபையிர் காக்கா முத்தமகள்
அத்தனை பேர்வழியும்
அணியாகத் தீரண்டுள்ளார் ...

கண்ணுடி முத்தம்மா கைவீசிக் கைவீசி
 முன்னுடி வந்து
 முகங்க எனை நோட்ட மிட்டான்
 அண்ணுவி பொன்றி
 அவன் இங்கே வந்ததாகா
 என் ஆவி போனுயிலும் இனி அவனை விடமாட்டேன்
 பெண்ணு ? இல்லையவன் பேயா ? பறக்குதி
 என்னானான் ? இன்னும்
 ஏன் காசைக் கட்டவில்லை ?
 சொன்னான் முத்தம்மா சுடச்சுடத் தூசனங்கள்
 என்னால் அவவகளினை எடுத்தியம்ப இயலாது !
 அண்ணுவி பொன்றி
 ஆருவது சீட்டுக்கு
 இந்நான் வரையும் என்காசைக் கட்டவில்லை
 என்னென்யக் கடைக்கார இப்ரூகிம்
 தன் மகனை
 என்னிக்கை இன்றி என்தூது விடவேண்டும் ?
 கண்ணுடி முத்தம்மா
 கவரிமான் ஜாதினுய
 சொன்னு வென்றுல்
 வாக்குச்
 சொட்டும் தவறமாட்டான்

முகங்கள்

அண்ணேவி பொண்டி
 ஆள் ஒளித்து விட்டாயிலும்
 கண்ணேடி முத்தம்மா
 காசுதனைக் கட்டிவிட்டாள் ..

 இருந்தாலும்
 அண்ணேவி
 இப்படிச் செய்யலாமா ... ?
 பருந்து போல் முத்தம்மா
 பார்வை யினைக் கூராக்கி
 இருந்த பெண்டுகளை ஏற்றுத்துப் பார்த்துவிட்டு
 மருந்து போல் பாவிக்கும்
 மணமுள்ள முக்குத்தாள்
 அருந்த நினைத்து
 அதை நுகர்ந்து உழாரானுள் ..

 கண்ணேடி முத்தம்மா கதைசொல்லக் கேட்டிருந்த
 சுண்ணாம்புச் சண்டியரின்
 சுபையிதா சொல்லுகிறீர்கள் ...
 “ அண்ணேவி பொண்டியும் ஆள்பிழை காரிஇல்லை
 சொன்னால் அவளும் சொன்னபடி நடப்பவள்தான்
 ‘ கணையான் குழி ’ வட்டை
 கை கொடுக்கா விட்டதினால்
 பிழையா கிப் போனுள்
 பேதையானுள் என்ன செய்வாள்

மழை கொஞ்சம் பெய்திருந்தால்
மாற்ற மில்லை விளைச்சலுக்கு
மழை பெய்யா நிலையால்தான்
மாற்ற மெல்லாம் வந்த ..” தென்றுள்

மழை எங்கே பெய்கிறதாம் மனிசரெல்லாம்
மிருக மானுல் ...
விலை மகளாய்ப் போனுயிலும்
வேதம் விட்டுப் போகலாமா...?
தலை தெறிக்க குரலெழுப்பி
'தக்குவா'ம்மா பேசி வந்தாள்

“என்னே புள்ளே நடந்த கதை
யார் வேதம் மாறினதாம் . ?”
கண்ணுடி முத்தம்மா தான்
கண்போல வினு விடுத்தாள்

“எந்தத் தேசத்திலே
இருக்கயல்கா பெண்டுகளே...
இந்தக் கதை இங்கே
இன்னமுமா தெரிய வில்லை ... ?”

பள்ளி அதிகாரியின்
பாசமுள்ள நேசமகள்
கள்ளக் கா தலனேஞு கம்பிநீட்டி விட்டகதை
உள்ளே ... ஊர்முழுதும் ஒருநொடியில் பரவியது !

முகங்கள்

பள்ளி மரைக்காயர்
 பதறிப்போய் நிலை குலைந்தார்
 கள்ளி அவளை
 கடி விரைவாய் கொண்டு வந்து
 கல்லெ றிந்து கொல்வோ மெனக்
 கற்றவர்கள் சூலுரைத் தார்...

பொத்துவிலான் பொண்டி போட்டிருந்த வெற்றிலையை
 துப்பி விட்டுச் சொன்னான் தூ...
 இவன் பொம்புளையா...?
 முப்பதும் ஒதி
 முடித்து விட்ட அவன்தானு, இந்தத்
 தப்பித்ததைச் செய்தான்
 தடை தாண்டி விட்டானே...

கண்ணுடி முத்தம்மா
 காறி உமிழ்ந்து விட்டாள்
 “... என்ன சாதிப் பெட்டையிவள்
 எங்களது இசுலாத்தில்
 அந்நவ ஞுக்கொரு பொடியன்
 அணியாமலா போய் விட்டான் ?
 திண்ணை யெல்லாம் கூடி
 தினம் தினமும் இதேபேச்ச
 மன்னாங் கட்டி பொண்டிகூட
 மறுதலித்துக் கூச்ச லிட்டாள் !

நன நிலை

கட்டுவதெய்ப்பு

இது போல்

எங்கை யாச்சும் நடந்த துண்டோ ?
ஆன இக்காரியத்தால் அவமானம்... அவமானம்
போனவ ஜீப் பிடித்து வந்து மாந்தையை
புது மார்க்கம் புகட்டுவதா ?
என் இந்த இடர்ப்பாடு கரிச்சி ஏழை மூடுமின்
என்று சிலர் இரைந்து நின்றுர்... என்றுகீழ்க்கண்ட

மாற்றுன் ஒருவனுடன்
மனம்போல போனநிலை
நனநிலை என்று

இனிச் சொல்ல முடியாது
போன நிலை சரிதான் போகட்டும் அதே பிழை
இனி யாரும்
போகாமல் தடுப்பதற்கு
புதியவழி என்னவழி ?

(2)

அதிகாரி வேலைன்றுல் அதிகாரம் செய்வதல்ல
அதிகாரம் செய்பவரின் ஆபத்தாக கால முடிவே
ஆணைக்குன் கால ஏன்கூடி சிரு
அடங்குவதே காலத்தில் பிழை பிழை
அதிகாரி அப்துல்லாஹ் ஆற்றுகின்ற பணிஅறிவோம்

அப்துல்லாஹ்

பெற்றெடுத்த

ஆறும் பெண் பிள்ளைகள் தான்

முத்தவள் முமினும்மா

முப்பதையும் தாண்டி விட்டாள்

முப்பதையும் தாண்டி நின்ற

முத்தவள் முமினும்மா

எப்பொழு திருந் திங்கே

ஏங்குகிறுள் மாப்பிள்ளைக் காய்ச் ?

மாப்பிள்ளை மார்களென்ன

மலிவான கடைச் சரக்கா

கூப்பிட்ட வடனே

குரல் கொடுத்து ஒடிவா... ?

ஆப்பி முத்த குரங்கின்

அவதிகளை அறிவோம் நாம்

அதை விடவும் அவதி

ஆம் இந்த மாப்பிள்ளைமார் !

சீதனம் எனும் சீர்கேட்டால் முமினும்மா

வேதனம் விரும்பா

வேறு மதக் காரனுடன்

ஓர் தினம் கூடி

ஒடிப் போய் விட்டகதை

ஏன் என நிலையாச்சு

என்பதுவும் புது வினாத்தான்... ?

பயிருக்கு

வேலி

பாதுகாப்பு நாமறிவோம்

வேலி இல்லாப் பயிரை

வெள்ளாடு மேய்வ தினால்

ஆடுகளைப் பிழை சொல்லி

ஆவதென்ன சொல்லு தம்பி

வேலியில் ‘ஒழுக்’ கின்றேல்

வெள்ளாடு புக வருமா ?

மாற்றுன் ஒருவனுடன்

மனம் போல ஓடியது

ஆற்றுமை என்று

அது பெரிய எனமென்று

சாற்றுகின்றீர் ? உண்மைச்

சங்கதிகள் அங்கே இல்லை

எனநிலை என்ன வென்று

இப்பொழுது புரிகிறதா ?

ஆன இக் காரியத்தின்

அத்திவாரம் சீதனம்தான் !

மாற்றுன் ஒருவனுடன்
 மனம் போல் போனநிலை
 எனநிலை என்று
 இரிச் சொல்ல முடியாது
 போன நிலை சரிதான்
 போகட்டும் ! இரியாரும்
 போகாமல் தடுப்பதற்கு
 புதியவழி என்னவழி ?
 சீதன அமைப்பைச்
 சீர்செய்ய வேண்டும் இனி
 யாருக்கு மனமுண்டு ?
 யாரங்கே ? யாரங்கே ?
 எனந்திலை என்னவென்று
 இப்பொழுது புரிகிறதா ?
 ஆனதிக் காரியத்தின்
 அத்திவாரம் சீதனம்தான் !
 எனநிலை என்ன நிலை
 என்பதைக் கண்டபின்னர்
 ஆனமட்டும் துள்ளல்
 அது நல்ல காரியம்தான்
 எனநிலை இங்கே
 என்ன நிலை ? ஒடிப்
 போனவள் ஒட
 உண்மையிலே காரணம் யார் ?

சீதன மின்றி

அந்தச் சிதேவியை வாரியள்ள

யாருக்கு மனமுண்டு

யாரங்கே ? யாரங்கே ?

பேந்தென்ன பேசகிறீர்

பிழை அந்தப் பெண்மீதா ?

ஆந்தைபோல் விழிப்பதினால்

ஆவதொன்றும் இல்லை உனர் !

என நிலை என்ன நிலை

இப்பொழுது புரிகிறதா

ஆன இக் காரியத்தின்

அத்திவாரம் சீதனம்தான்

என நிலை கண்டு

என்துள்ள மறுக்கின்றீர் ?

என நிலை கண்டு

என்துள்ள மறுக்கின்றீர் ?

முகங்கள்

செய்திக்குள் செய் 'தீ' ...

பேப்பர் படிக்கலையோ... ?

போனகிழமை நடந்த

வி. சிக் கூட்டத்தில்

எமது 'மெம்பர்'

விளாசிய விளாச லெல்லாம்

பேப்பரிலே -

முன் பக்கச் செய்தியாக

வெளி வந்தி ருக்கிறதே

பேப்பர் படிக்கலையோ... ?

வாசிக சாலை

விளையாட்டு மைதானம்

பொதுக் கிணறு

கக்கூஸ்... இப்படியாய்

தேவைகள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென

வி. சிக் கூட்டத்தில்

எமது மெம்பர் பேசியுள்ளார் ...

செய்தி யெல்லாம் பேப்பரிலே

முன் பக்கச் செய்தியாக வெளிவந்தி ருக்கிறதே

பேப்பர் படிக்கலையோ... ?

பள்ளி வளவில்
பொதுக் கிணறும்
கக் கூசம்
கட்டும் பொறுப்பை ஏற்று
முன்னின்று நடத்திய பெரியார்
அவ ரென்று,
முன்னர் செய்த சேவைகளைக் குறிப்பிட்டு
செய்தி யெல்லாம் பேப்பரிலே
வெளிவந்தி ருக்கிறதே
பேப்பர் டடிக்கலையோ... ...?

பேசன வருசம்
இப் பொறுப்புக்களை ஏற்று
முன்னின்று நடத்தியதால்
கல் வீடும்
காற்சட்டை மாப்பிள்ளையும்
காரும், காணியுமாய்
மெம்பர்
மாடி ஏற்றிய செய் ‘தீ’ களை
பேப்பரிலே காணவில்லை
என்று விழிக்கின்றீர்... ?
இந்த வருசம்
புதிதாய்
அத்தவாரம் போட்டுள்ள
இளைய மகனுக்கான ‘மாடி’ யையும்
மாப்பிள்ளைப் பொடியளையும்
தேடிப் பிடிக்க
மெம்பர்
தீட்டம் தீட்டியுள்ள செய் ‘தீ’ களை
பேப்பரிலே காணவில்லை
என்று விழிக்கின்றீர்... ?
போம் மேன்
போய்
பேப்பரை கூர்ந்து படியும் !

முகங்கள்

ஓண்ணகள்

இந்த ஊர்

எங்குட சொந்தம் ஒய்

இந்த ஊரில் சீவியம் செய்யும்

எல்லாச் சனங்களும்

எங்குட சொந்தம்

‘காட்டு வெளி’யின் மேட்டு நிலங்கள்

‘வள்ளாக் குள்’த்தின் பள்ள வெளிகள்

கடற்கரைப் பகுதியின் குடியேற்ற நிலங்கள் ...

இப்படி இப்படி

இந்த ஊரின் அரைவாசி நிலங்கள்

எங்குட தந்தையின் தந்தையின் பெயரில்

உறுதி எழுதப் பட்டு உள்ளது

முகங்கள்

எங்க ஸின்றை பெரிய தந்தையே
இந்த ஊரின் கிராம சேவகர்
எங்க ஸின்றை தந்தையின் தம்பியே
இந்த ஊரின் பள்ளிக் காழியார் ..
எங்கள் ஊரின் வி. சிச் சேமனும்
எங்கள் ஊரின் ஜே. பி. மார்களும்
இணக்க சபையின் தலைமைக் குழுக்களும்
இன்னே ரண்ன ‘பெரிய’ மனிதரும்
எங்குட தந்தையின் சொந்தக் காரரே !

இங்கே இருக்கும் ஆளும் கட்சிகள்
(இங்கே இருக்கும் எதிரணிக் கட்சிகள்)
இங்கே இருக்கும் விவசாயக் குழுக்கள்
கூட்டுறவு இயக்கங்கள்... கலையழகு மன்றங்கள்
எல்லாம் எங்கள் கைக்குள் அடங்கும்
இவைகளை நடத்தும் பொறுப்பினை ஏற்று
நடத்தும் நடத்துநர் குழுக்களும் நாங்களே
என்ன ஓய் நீர்
அப்படிப் பார்க்கிறீர் .. ?
இத்தனை சுமைகளை எப்படிச் சுமக்கிறீர்
என்றுதானே உமக்குள்ளே நினைக்கிறீர் ... ?

இந்த ஊர்
எங்குட சொந்தம்
இந்த ஊரில் சீவியம் செய்யும்
எல்லாச் சனங்களும் எங்குட சொந்தம்

இந்த ஊரில் சீவியம் செய்யும்
எங்கள் சனங்களின் நலன்களைக் கருதி
எத்தனை கட்சிகள்... எத்தனை இயக்கங்கள்
எத்தனை மன்றங்கள்... தேவைப் படுமோ
அத்தனை கட்சிகள் அத்தனை மன்றங்கள்
அனைத்தும் அமைக்க அதற்காய் உழைக்க
நாங்கள் என்றும் தயாராய் இருக்கிறோம்
நாங்கள் என்றும் தயாராய் இருக்கிறோம் !

பரம்பரை பரம்பரை

ஆனும் நாங்கள்

பச்சை நீலம்... சிவப்பு என்றே

வேண்டிய கலரில் வெளியில் உலாத்துவோம்
புதிது புதிதாய்

கொள்கைகள் ஆக்குவோம்

புதிது புதிதாய்

கட்சிகள் தொடங்குவோம் !

என்ன ஓய்

மீண்டும் மீண்டுமாய்

முறைத்துப் பார்க்கிறீர் .. ?

சோலவிஸமும் கம்யூனிஸமும்

பேசிய நீங்களா

இப்படிப் பேசுகிறீர் ?

என்றுதானே

உமக் குள்ளே நினைக்கிறீர் .. ?

ஞகங்கள்

உங்களைப் போன்ற அப்பாவிச் சனங்களை
உங்களைப் போன்ற வாலிபர் குழுக்களை
எங்கள் கைக்குள் இழுத்து மடக்க
நாங்கள் பேசிய மேடைப் பேச்சில்
நிங்க ளெல்லாம் மயங்கியா போனீர் ?
நிங்க ளெல்லாம் மயங்கியா போனீர் ?

ஐயோ பாவம்

ஐயோ பாவம்

இப்பொழு தாவது

எங்களைத் தெரியுதா ?

இப்பொழு தாவது

எங்களைப் புரியுதா ?

தெரிந்தும் புரிந்தும்

ஏன் வழியை மறிக்கிறீர் ... ?

விலகு மேன்

வழியை விட்டும் விலகு நீ

எவளவு ஓவராய்

தண்ணீ போட்டாலும்

நிதானம் தவறிப் பேசவே மாட்டேன்

விலகு மேன்

வழியை விட்டும் விலகு நீ !

சமத்துவம் 1975

முகங்கள்

ஜன நாயகம்
இராமன் ஆண்டால்
இராவணன் ஆட்சி
நல்ல தென்பேன்,
இராவணன் ஆண்டால்
இராமன் ஆட்சி
நல்ல தென்பேன்
என்ன விழிக்கிறீர் ?
நானேர் ஜனநாயகவாதி !

மல்லிகை 1975 03.01

(அ) கெளரவம்

ஜயா பசிக்குது
சோறு போடுங்க சாமி
என்று வலிந்து கேட்ட
பிச்சைக் காரண
அடித்துத் தூரத்திய அன்னர்
புதிதாய்
மாற்றம் பெற்று வந்த
அரசாங்க அதிபரை
தானுக வலிந்து
தன் இல்லம் அழைத்து
விருந்து வைத்தார் !

மல்லிகை 1975 06 01

முகங்கள்

காந்தியர்களை விரோதமாகி விடுவதற்கு அப்படி
காந்தியர்களை விடுவதற்கு அப்படி விடுவதற்கு
விடுவதற்கு விடுவதற்கு அப்படி விடுவதற்கு
விடுவதற்கு விடுவதற்கு அப்படி விடுவதற்கு

நூலாம்புகளே... என்று ஒரு முறை “காந்தியர்கள்
நூலாம்புகளே... என்று ஒரு முறை விடுவதற்கு
நூலாம்புகளே... என்று ஒரு முறை விடுவதற்கு”

காந்தியர்களை விடுவதற்கு அப்படி விடுவதற்கு
காதுக்குள் வந்து கணக்கைத்து துயிலெழுப்பி விடுவதற்கு
கடித்து இரத்தமுண்ணும் கடுகளவு நூலாம்புகளே விடுவதற்கு
எதுக்காய் இன்றென்னை ஏற்றுத்தும் பாராமல் விடுவதற்கு
எட்டி நடக்கின்றீர்? என்னபிழை நான்செய்தேன்

நாட்டின் முதுகெலும்பு நம்மவரே என்றதினால் விடுவதற்கு
நானும் உழைத்து நலிந்து மெழுகானேன் விடுவதற்கு
ஏட்டுக் கதையால் ஏற்றம்வரும் என்றெண்ணி விடுவதற்கு
எணியாய் மாறி ஏறுதற்கும் துணையானேன் விடுவதற்கு

முட்டை சுமப்பதையே முதுதொழிலாய் கொண்டதினால் விடுவதற்கு
முப்பது வருடங்கள் முச்சிமுத்து முச்சிமுத்து
ஒட்டையா கிப்போனேன் ஓ அந்தக் காரணமா விடுவதற்கு
ஒட்டி என்னைக் குத்தாது ஒடுகிறீர் நூலாம்புகளே?

முகங்கள்

தொட்ட இடமெல்லாம் தொழுநாயின் நரம்பதுபோல்
தட்டுப்படும் என்றன் தசையில்லா எலும்புகளில்
கொட்டினால் உங்கள் கொடும்பூசி முனைப்பாகம்
பட்டுவிடும் என்று பறக்கின்றீர் நுளம்புகளே !

“சத்தில்லை உடலில் சரியான விட்டமின்கள்
நித்தமும்உண்” என்று நேற்றெனக்கு டாக்டர்சொன்ன
புத்தியினை நெஞ்சிருத்தி புரதங்கள் உண்ணுதற்கு
சத்தியமாய் சக்தியில்லை சங்கதிகள் தெரிந்திரோ?

என்னிடத்தில் குருதியில்லை என்னுமொரு காரணத்தால்
என்னை விட்டு விட்டோடும் எனவீட்டு நுளம்புகளே
மண்ணில் குருதி மலிந்தவர்கள் மிகுதமுள்ளார்
அன்னவரை இனம்கண்டு அவர்குருதி ரூபிபார்ப்பீர் !

சும்மா இருந்து சுகமாக உடல்வளர்ப்போர்
எம்மாத்தி ரம்பேர் இவ்வுலகில் இருக்கின்றார்
இம்மாநி வத்தில் இவர் போன்றோர் இல்லாதொழிய
அம்மா நுளம்புகளே அதிவிரைவாய் பணிதொடர்வீர் !

சிந்தாமணி 1982.12.28

முகங்கள்

பத தூர் சூர மந வூரம்
வால்லிரி ஏ பாட அப்பு
பாலு தீவுரி டாரக்கு அத்து
பிள்ளை ஏ கூரை வீவு
வீவு அாம் வாருது அத்து
பாலு தீவுரி யீவு
பால்லிரி கூரை அத்து
பாலும் ஏ கூரை வாக்கு

சிலந்திகள்

வீட்டுக் கதவில் சிலந்தி யொன்று
விரைவாய் வீலையை பின்னி வைத்து
ஈட்டி எறிந்து பிடிப்பது போல்
ஈக்கள் பூச்சி பிடிக்குது பார் !
நாட்டில் பணமாம் வலை விரித்து
நாஞும் எனியோர் பணம் கறந்து
கூட்டில் பதுக்கி உயர்ந்து வரும்
கூட்டம் ஒன்று போகுது பார் !

பூர் குவை வைப்பி பூரி
நாம் சில தீவு வீவுமிகு

முகங்கள்

துடித்து துடித்துச் சாகு தடா
 துன்பம் தீரும் நா ஸில்லையா
 பிடித்துக் கொண்ட சிலந்தி கனின்
 பிடியிலி ருந்து விடு படவே!...
 கடித்துக் குதறும் வலைக னினை
 கடினம் அதனால் முடிகி றதா?
 இடித்துக் கேட்க ஆ ஸில்லையா?
 இதற்கோர் விடிவு தா ஸில்லையா?

விடிவு பிறக்க வேண்டு மடா
 விரைவில் தம்பி கூடு மடா
 முடிவில் மடமை ஒழியு மடா
 முற்றுய் மகிழ்ச்சி பிறக்கு மடா
 ‘இரத்தக் களாரி’ வருகு மடா
 இருள்கள் மறைந்து சாகு மடா
 வருத்தப் பட்டு உழைப்போ மடா
 வாய்மை எங்கும் சிறக்கு மடா!

காலரதம் 1974

முகங்கள்

காலங்கள் காலி பிழைவிலோ

பிழைவிலே முழுநடையான

இரு ஏழைத்தாயின்

வீரத் தாலாட்டு !

ஆராரோ, ஆரிரோ, ஆராரோ, ஆரிரோ
ஆராரோ, ஆரிரோ, ஆராரோ, ஆரிரோ

மக்கள் குலம் தழைக்க
மண்ணில் பிறந்த வனே
என்றன் மகனுரோ, என்
ஏரல் குலக் கொழுந்தே,

உன்னை மார்பி ருத்தி
பாலூட்டும் தாய் இங்கே
சொல்லும் தாலாட்டை, நீ
சுருதியுடன் கேள் மகனே !

உன்னைப் பெறுவ தற்கு
உதிரத்தை செலவு செய்த
உன்றன தகப்பனுர். தினம்
உருகுகிறூர் வெயிலி னிலே,

மண்ணை உழுகின்றூர், பெரும்
மரத்தைப் பிளக் கின்றூர்
உள்ளநாள் வரையும், அவர்
உழைத்துக் களைக் கின்றூர் !

எண்ணெய் இல்லா விளக்காக
எங்கள் வாழ்வு எரிகையிலே
எண்ணெயைப் போல் உன்தந்தை
எரிகின்றூர் ஒருவ நூக்காய்,

உன்றனது தந்தை, தாயின்
உழைப்பின் உரத் தாலே
அந்நவர்கள் ‘போடி’ மார்கள்
ஆகாயத்தில் வாழு கின்றூர் !

உழைத்து, உழைத்து இங்கு
ஒருவர்க்கம் உருக் குளைய்
உழைக்காமல் ஒரு வர்க்கம்
உண்ணுகின்ற சமுகத்தை,

தீருத்தும் புது வழியில்
உண் வளர்க்க நினைப்பதினால்
கண்ணுறங்கு என்று என்றன்
கண்மணியே பாட மாட்டேன் !

எங்களுக்குள் பிரச்சி இனகள்
ஏராளம் இருக்கை யிலே
எப்படிடா கண்ணு றங்கத்
தாலாட்டு வரப் போகிறது ?

கண்ணைவிழி கண்ணைவிழி, என்
கண்மணியே கண்ணை விழி
மண்ணில் புது மாற்றம்
மலர்வ தற்குக் கண்ணைவிழி !

முகங்கள்

வைகறைகள் ஒரு நாளும்
வலிய வரப் போவதில்லை
கொடுமைகள் ஒரு நாளும்
தாமே அழிவு தில்லை,

வைகறையை கொண்டு ஏர
வளர்ந்து வரும் என்மகனே
வையகத்தை வென்றே டுபோம்
வாஞ்சல யுடன் கண்ணைவிழி !

சின்ன மகன் கண்ணைவிழி
சினந்து மகன் கண்ணைவிழி
வண்ண மகன் கண்ணைவிழி
வளரும் மகன் கண்ணைவிழி,

உன்னைப் போல் சகோதரர்கள்
உடன் உசம்பக் கண்ணைவிழி
உலகம் இது அணைவருக்கும்
உரித்து என்று கண்ணைவிழி !

ஆராரோ, ஆராரோ, ஆராரோ, ஆராரோ,
ஆராரோ, ஆராரோ, ஆராரோ, ஆராரோ,

தினகரன் 1985. 05. 29

இந்த யுகத்தின்

இருள்கள் இறக்க ...

உச்சி வெயிலில் நின்று உழைக்கும்
அச்சு முகம்மது காக்கா அவர்களே,
இப்படி இப்படி எத்தனை காலமாய்
உச்சி வெயிலில் நின்று உழைத்தீர்

காலைக் கதிரோன் விழிக்கு முன்னர்
வேலைக் கென்று வெளியே வந்து
மாலை வரையும் மாடாய் உழைத்து
ஓடாய்ப் போனீர் ! ஓடாய்ப் போனீர் !

பற்றைக் காடாய் முட் புதராய்
படர்ந்து கூடந்த காட்டு நிலத்தை
பண்ணுய், பதமாய் மாற்றி அமைத்தீர் !
எண்ணெனய் அடித்து, பயளொ ஏறிந்து
குருவி கலைத்து, பன்றி துரத்தி
வெட்டிக் கட்டி ‘குடு’ கள் வைத்தீர்
இப்படி இப்படி நானும் உழைத்ததால்
எப்பயன் கண்டார் ? எப்பயன் கண்டார் ?

காலம் காலமாய் இப்படி உழைத்தும்
 , கக்கிசங்' கள் உம்மை விட்டதா ?
 ஒலைக் குடிசையின் 'ஒழுக்' கிளைப் போக்கிட
 உனது உழைப்பின் ஊதியம் கண்டதா ?
 போடுவ தற்கோர் சட்டை யாவது
 உனது உழைப்பில் வாங்க முடிந்ததா ?
 ஆறு வயது உடைய மகனை
 பள்ளிக் கூடம் அனுப்ப இயன்றதா ?
 பக்ஞுவப் பட்ட பருவக் குமர்களை
 எப்படி யாச்சும் ஒருத்தன் கையில்
 பிடித்துக் கொடுக்க சேமிப்பி ருந்ததா ?

ஓய்வு ஒழிச்சல் எதுவும் இன்றி
 உருளும் கடவின் அலையினைப் போல
 நானும் உழைத்த உன்றன் வாழ்வு
 நலிந்து போன காரணம் என்ன ?
 மெலிந்து போன காரணம் என்ன ?

உன்றன் போடி உதுமா வெவ்வை
 உறுதி எழுதி வைத்த வயலில்
 உனது வியர்வை இறைத்து இறைத்து
 உன்னை நீயே தேய்த்ததைத் தவிர
 உனது வாழ்வில் எதனைக் கண்டாய் ?
 உனது வாழ்வில் எதனைப் பெற்றுய் ?

சுரியில் இறங்கி மிதிக்கத் தெரியார்
 செருப்பைக் கழற்றி நடக்கத் தெரியார்
 உன்றன் போடி உதுமான் வெப்பை
 உனது தந்தையின் தந்தையின் தந்தையின்
 உழைப்பின் உரத்தால் உருவான நிலத்தின்
 'சொந்தக் காரன்' என்று உறுதி
 எழுதி வைத்தல் எப்படிப் பொருந்தும் ?

முகங்கள்

உனது உழைப்பில் உருவான பணத்தில்
உன்றன் போடி உதுமான் லெப்பை
மடுகள் வாங்கினார்; மாடிகள் கட்டினார்
காணிகள் வாங்கினார்; காருகள் ஓடினார்
இப்படி இப்படி ஆயிரம் சுகங்களை
அன்னவர் போடி அரவணைத் தாள்கையில்
ஒன்றுமே இல்லா ஓர்தனி மனிதனும்
உருப்படி இல்லா ஓர்தனிப் பிறவியாய்
உழைப்பவன் நீயும் உழலுதல் சரியா?
இப்படி இப்படி மக்களை ஏய்த்து
போடியார் வர்க்கம் வாழுதல் முறையா?
உழைப்பவர் முதுகில் முதலாளிக் கூட்டம்
உள்ளாசப் பயணம் போகுதல் நீதியா?

இழப்பதற் கெதுவும் இல்லாச் சனங்களே
'புழுக்கை'கள் அல்ல போடிக்கு நாங்கள்
'உழைக்கும் மக்களின் உலகம் இது'வன
உருப்படி யானதோர் உணர்வினைக் கிளறி
எங்கள் 'உடமை'யை எங்கள் 'உரிமை'யை
சொந்த மாக்கிட முந்துவோம் வாரீர்!

இந்த யுகத்தின் இருள்கள் இறக்கவும்
எங்கும் இனிய வசந்தம் பிறக்கவும்
எங்களை நாங்கள் தயாரெனச் செய்து
இன்றே ஓரணி சேருவோம் வாரீர்!

ஐவேகம்; 1975

முகங்கள்

விடுதலை நீங்களை விட படி
நூல்களை நீங்களை விட படி

பொதுமைப் பூக்கள்

நாங்கள்

நடந்து கொண்டி ருக்கிரேம்...

கண்களை முடினுல்

எப்படி இருட்டோ

அப்படி இருட்டில்

ஒனியினைத் தேடி

நடந்து கொண்டி ருக்கிரேம் ...

மேடும் பள்ளமும்

பள்ளமும் மேடுமாய்

பூமி விரிந்து நீண்டு கிடந்தது

புல்லுகள் பூண்டுகள்... கல்லுகள்... பாறைகள்

கால்களை மோதக் காத்துக் கிடந்தன...

நாங்கள்

நடந்த பாதைகள் தோறும்

புல்லுகள் .. பூண்டுகள்

கல்லுகள் பாறைகள்

கால்களை மோதும்

மலீகள் யாவையும்

இவ்வாமற் செய்து

நடந்து கொண்டி ருக்கிழேம் ...

நாங்கள்

நடந்த பாதைகள் தோறும்

பொதுமைப் பூக்கள் பூக்கும் விதைகளை

வீசி .. நட்டு நடந்து கொண்டிருக்கிழேம் ...

நாங்கள்

நடந்த பாதைகள் தோறும்

பொதுமைப் பூக்கள்

பூக்கும் விதைகளை

வீசி நட்டு

நடந்து கொண்டிருப்பதால் ...

நானை பிறக்கும்

எங்களின் சந்ததி

கண்களை முடினுல்

எப்படி இருட்டோ

அப்படி இருட்டில்

நடக்க மாட்டார்

என்னும் நம்பிக்கை

எங்களுக் குண்டு !

பதுயுகம் 1973

முகங்கள்

புதிய தொரு வீடு

எந்தையின் தந்தையின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட

அந்த வீடு

இப்போது ஒட்டையாகி, ஒடிசலாகி
பூச் செல்லாம் சிறைந்து
வென்னை யெல்லாம் தேய்ந்து
பாழ்பட்டு விட்டது !

எந்தையின் தந்தையின்

ஞாபகார்த்த மாண அந்தவீடு

இன்னும் இன்னும்

நிலை கொண்டிக்க வேண்டுமென

எந்தை

அந்த வீட்டிற்கு

கூரை வேய்ந்து

‘பூச்’ சுப் பூசி

பாது காத்து வந்ததாய்

அம்மாவும்

அம்மாவின் சகோதரர் களும்

கதை சொல்வார்

ஒட்டையாகி
 ஒடிசலாகி ...
 சுவர்க் ஜெல்லாம்
 ஆட்டம் கண்டு விட்ட
 அந்த வீட்டை
 அப்பர் போல்
 'றிப்பயர்' செய்து சீவிக்கவோ ...
 சந்ததியை சீவிக்க விடவோ
 எனக்கு விருப்ப மில்லை
 நானும்
 எனது சகோதரர் கரும்
 நண்பர்க் ஞமாய் இணைந்து
 பிக்காசு ... சுத்தியல் ...

இத்தனையின் துணையுடன்
 அப்பாவின் அப்பாவால்
 கட்டப் பட்ட அந்தவீட்டை
 முற்றுக உடைத்து அத்திவாரத்தில்
 ஆட்டம் காணுத அத்திவாரத்தில்
 புதிய வீடொன்றைக்
 கட்டி எழுப்ப முடிவெடுத் துள்ளோம் !

புதிய கொத்தர் களால்
 சிருஷ்டிக்கப் பட விருக்கும்
 எங்கள் புது மனையின்
 புகு விழா
 மிக விரைவில் நடைபெறும் !

அக்டை 1975. 08. 01

“கிருதி முப்பு சூக்ஷ்ம இந்த
சூக்ஷ்ம இந்த
உணர்வு பூத்தினிட
“வாய்வியாடி பூத்துப் பூக்ஷை கார்தி
உணர்வாடி கூப்பிட
குப்பாக்கிட வீணாக்கா

கிருதி பூத்தினிட சூக்ஷ்ம இந்த
சூக்ஷ்ம இந்த
கிருதி பூத்தினிட
வாய்வியாடி பூத்துப் பூக்ஷை கார்தி
உணர்வாடி கூப்பிட
குப்பாக்கிட யடிகாலி

புதுமை

கிருதி குங்கு சீகை காஷ்டை
பூத்துவை குஷ்டை வூஷை சூக்ஷ்மா
“ஆண்டாண்டாக அரவணைத் தாஞும் பூத்தும்
அந்த வழிகள் குங்கு குஷ்டை வூஷை சூக்ஷ்மா
அனைத்தும் காத்து
இந்த உலகில் புதுவழி செய்வோம்...”

இப்படிச் சொன்னவர் காஷ்டை
எங்களின் தாத்தா !

முகங்கள்

“அந்த வழிகள் அப்படி இருக்க
அந்த வழிகள்
அனைத்தும் தாண்டி
இந்த உலகில் புதுவழி செய்வோம்”

இப்படிச் சொன்னவர்
எங்களின் தந்தையார் !

“அந்த வழிகள் அனைத்தும் அறுத்து
அந்த வழிகள்
அனைத்தும் திருத்தி
இந்த உலகில் புதுவழி செய்வோம்
இப்படிச் சொன்னவர்
இன்றைய இளைஞர்

‘இரத்தக் களா’ ஒன்று நிகழும்
இருள்கள் யாவும் இறந்து மறையும்
வருத்தப் பட்ட மக்கள் வாழ்வு
வளங்கள் பெற்று மகிழ்ச்சி காணும்
இப்படி அந்த
இளைஞர் இரைந்து
விரைந்து நடந்தனர் !

களனி 1975. 01. 01

நிலவு சட்டுகிறது !

நேற்றைய நாள் போல
இன்றைய நாள் ஏன் இல்லை ?
நேற்று
வானத்தில்
பூத்த நிலா மகள்தான்
இன்றும் பூத்துள்ளாள்
இரிய முகம் காட்டி யுள்ளாள் !
இன்று
பூத்துள்ள
புதிய நிலா முகத்தினிலே
நேற்றைய நா விருந்த
நெருக்கம் எங்கே காணவில்லை ?
நேற்றைக்கும் இன்றைக்கும்
நிகழ்ந்தக்கை என்னக்கதை ?

அந்த நிலா மகளின்
 அழகுகளை இரசிக்கின்றோம்
 இந்த நிலா மகள்
 ஏன் இன்று சுடுகின்றார்கள் ?
 எந்த நிலாவுக்கும்
 இல்லாத சுடுசுடுப்பு
 இந்த நிலாவுக்கு
 எங்கிருந்து வந்ததுவாம்
 நேற்றைய நிலாப்போல
 இன்று நிலா ஏன் இல்லை ?
 இன்று நிலாச் சுடுகிறதே
 இதயத்தைக் கொல்கிறதே ?

நேற்றைய நிலாப்பொழுது நினைத்தாலே இனிக்கிறது
 இன்றை நிலாப் பொழுது
 ஏன்பயத்தைத் தருகிறது ?
 நேற்றைய நிலாப்போல
 இன்று நிலா ஏன் இல்லை ?
 இன்று நிலாச் சுடுகிறதே
 இதயத்தைக் கொல்கிறதே ?

நேற்றைய

நிலாவில்தான்

உலாவந்தோம் ! உலாவந்தோம் !

கேற்றடியில் நின்றபடி

கூட்டமாகி சிலாகித்தோம் ..

மட்டையினால் குடிசைகட்டி

மண்சோறு ஆக்கி வைத்தேசம் ..

பொட்டையனால் பொட்டையனால் மாரும்

'கிட்டி' விளையாடி நின்றேம் ..

வாரோட்டம், தேரோட்டம் வழறுவும் மக்கள்

வடிவான காரோட்டம் வழறுவும் நாடு கட்சிகள்

தார்றேட்டில் கூட நாம் வழறுவும்

தயங்காது விளையாடி வந்தோம் ! வழறுவும் மக்கள்

அன்று

நிலாப் பொழுதில்

அனுபவித்த சுகங்களினை

இன்று நிலாப் பொழுதில்

எங்கே என்று தேடுகின்றேம் .. ?

இங்கிருந்து

எங்கும் இஷ்டப்படி போய்வந்தோம் .. யூவி தீவி

தங்குடை எதுவுமின்றி

தான் போனேம்; திரும்பி வந்தோம் !

வங்கக் கடல்மீதும் வடிவாகத் தோணிவிட்டோம்

சிங்கக் குகைக்குள்ளும்

சிறுதேனைக் கொண்டு வந்தோம் !

முகங்கள்

அன்றைய நிலாப் பொழுதில்
அனுபவித்த சுகங்களினை
இன்றைய நிலாப் பொழுதில்
எங்கே என்று தேடுகின்றோம்...?

சிறப்பாகச்
செகம் முழுதும்
சிரித்த நான் அந்நாளே
சிறப்பாகச்
செகம் முழுதும்
அழகிறதே இந்நாளில்...
உறைப்பான செயல்பாடே
உலக மெல்லாம் நிகழ்கிறது
விறைப்பான முகத்தோடு விரைகின்றார் மனிதரிங்கே !
சிறப்பான செகம் எங்கே ?
சிரிக்கின்ற முகங்க ணெங்கே ?
பிறப்பிங்கே இறப்பெங்கே ?
பீதி பீழை ஏன் இங்கே ?

நேற்றைய நிலாப்பொழுது நினைத்தாலே இனிக்கிறது
இன்றைய நிலாப் பொழுது
என் பயத்தைத் தருகிறது ?

இன்றைய

நிலா முகத்தில்

என் ஒளியைக் காணவில்லை ?

இன்றைய நிலா ஒளியில்

என் உலா நிகழவில்லை ?

இன்றைய நிலாவில்தான்

இடி முழக்கம் கேட்கிறது ..

என்றும்

இல்லா

வெடில் சப்தம் இதயத்தைப் பிளக்கிறது ..

குண்டு போட்டு கொள்ள செய்யும்

கொடுரங்கள் நடக்கிறது ..

ஒன்று ? இரண்டா ?

ஒருநாறு பேர் நாளில்

மாண்டழிந்து போகின்ற

மரண ஒலி கேட்கிறது !

வீடுகளில் கொள்ளை

வீதிகளில் கொளை, களவு

காடுகளில் மனித வாசம்

கவலையோடு மனித முகம்

ஏடுகளில், எழுத்துக்களில்

எதிரொலிக்கும் கருத்துக்களில்

தூடு போட்டு

மனிதர்களைச்

சுட்டெரிக்கும் சம்பவங்கள் ...

ஓடுவோமா ? நிற்போமா ?
 ஒ ! என்ன செய்வதுநாம்
 மாடுகளாய் பிறந்தோமா ?
 மந்தைகளாய் மாறுவோமா ?
 வீடுகளில் வளர்க்கின்ற
 விசர் நாயை விடவும்நாம்
 கேடுகெட்டுப் போனோமா
 கிலிபிடித்த காலமாச்சே...!

அந்த நிலாவொளியில்
 அன்போடு
 அன்பு சேர்த்த
 அன்பாக்கள் பலரது
 அடிச் சுவடுகள் எங்கே ?
 அந்த நிலாவொளியின்
 அழகுகளை இரசித்த பலர்
 இந்த நிலாவொளியில்
 இருந்த தடம் புரண்டதுமேன் ?
 நாடு ஏன் இன்று
 நடப்பிழந்து போனது காண் ?
 நம் நடு
 ஏன் இன்று
 நடப்பிழந்து போனது காண் ?

முகங்கள்

கூடு ஒன்றுக்குள்
கூடி வாழும் குருவிகள் போல்
கூடி வாழ்ந்த மனிதருக் குள்
குளறுபடி எதற்காக ?
வீடு வெளி
விருப்பமான கூட்டுறவு
விட்டு விட்டு எங்கே
வெளிக்கிட்டுப் போனதுவோ ?
ஆடு மாடு
அதைவிடவும் கேவலமாய்
ஆம் நமது வாழ்க்கை
அடி பட்டுப் போனதும் ஏன் ?

பந்து வடிவான
பாருலகின் முத்து என்றும்
இந்து சமுத்திரத்தின்
இயம் நம் ஸ்ரீலங்கா
சுந்தரத்தை இழந்து
சுரி பூசிக் கொண்டதுமேன் ?
அப்புகாமி... ஜோசப் அனிபா— கிருஷ்ணமூர்த்தி
துப்பரவாய்
நம் நாட்டில்
ஜோட்டுப் பட்டு வாழுதற்கு
இப்பொழுது ஒருநாள் எதிர்வருமா ? எதிர்வருமா ?
சப்பரும், சுபையிரும், சுனிதூம், ஜோகப்பும்
இந்நாடு நம்நாடு
எல்லோர்க்கும் தாய்நாடு
என்றதொரு புதுவழியில்
இனையும் நாள் இனிவருமா ... ?

நாடு இனி எப்பொழுது
 நன்மை பெறும்? நன்மை பெறும்?
 நல்வாழ்வு
 தேடுதற்குத் துணிவுண்டா?
 தேசத்தின் சிறப்புகளை
 கூடு கட்டிப் பார்ப்பதற்கும்
 குதாகவித்து வாழுதற்கும்
 தோது இனி வருமா?
 ஈழம்— இலங்கை...
 இனி எங்கள் பீரிங்கா
 பாலம் அமைத்து
 புதுப் பாதையிலே நடைத்தருமா?
 ஊழிக்கால் வருமுன்னே
 ஒளிவெள்ளம் நம் நாட்டில்
 கேளிக்கை செய்யும் நான் கிட்டுமா?
 வருக வென
 காணிக்கை வைப்போமா?
 பேணிப் பிரார்த்தனைகள்
 புரிவோமா சொல்லுவீரோ?

முகங்கள்

வரும் இதை
விடுவது மூ
மூ இதைப் பயன்படி மூ
இன்றைய நிலா முகத்தில்
இல்லாத புது ஒளியை
நாளைய நிலா முகத்தில்
நாம் காண வேண்டுமெனில் ...
இன்றைய நிகழ் வில்லா
நிகழ் வொன்றை
நிலை நிறுத்த
ஒன்று பட்டு உழைப்போமா ?
ஓ ! மனித நேசங்கள்
எங்கும் வியாபிக்க
இலங்கைத் தாய் சிறப்படைய
மங்கலங்கள் சொல்வோமா ?
மன எழுச்சி கானுவோமா ?

நேற்றைய
நிலாப் போல
நிலவில்லா நிலைவரினும்
இன்றைய நிலா வொளியின்
இன்னல்களை களையுவோமா ?
நாளை வரும் நாளில்
நல்ல தொரு புதுநிலவை
நாடி நா மத்தை
நல்ல வழி தேடுவோமா ?

பூத்து வரும்
 புது நாளில்
 புது நிலவைப் பிடித்து வர
 ஆர்த்தெ முந்து விழிப்போமா ?
 ஆகாய நிலவுப் பெண்
 பூத்தெ முந்து ஒன்பிரப்ப
 பூமாலை சூடுவோமா ?
 பூமித்தாய் சிறப்படைய
 பொன்னுமைவழி கானுவோமா ?
 என்னிலை இல்லா
 ஓர்நிலையை கொண்டுவர
 ஆனமட்டும் நாம்துள்ளி
 அணி யொன்றில் சேருவோமா ?
 அம்புலியை தூரியனை
 அவனியிலே செய்வதற்கு
 நம்பிக்கை கொண்டுள்ள
 நமது வாலிப்பே,
 வானத்தில் எழும்பும்
 சிவப்புச் சூரியன்போல்
 சின்ந்து, சிவந்து
 எழுந்த மாணவரே,
 வாருங்கள் புதிய
 வண்ண நிலா ஒன்று செய்வோம் !
 வாருங்கள் புதிய
 வண்ண நிலா ஒன்று செய்வோம் !

1986. 02. 20

‘வெளைமானிகை’யில்

பூத்த கறுப்புமலர் !

எண்பத்தாறு ஏப்ரல் பதினைந்தில்

நடந்த

துஞ்சக் செயலாலே

துயரம் மிகக் கொள்ளுகிறோம்

தின்னக் குழந்தை... தாய்மார்... முதுமனிதர்

குண்டுக்குள் அகப்பட்ட

கொடுரத்தை நினைக்கின்றோம்...

அவலை நினைத்து

உரலை இடிப்பவரின்

அநியாயச் செயலாலே

அழுகின்றோம் ! அழுகின்றோம் !

அடிப் படை
 அத்தி வாரம்
 ஆதாரம் எதுவுமின்றி,
 அமெரிக்க முகங்கள்
 அவிழ்த்து விட்ட வன்செயலால்
 ‘விபியா’ வின் நடு இரவை
 தாக்கிய குண்டு வீச்சு
 குபீரென்று அங்கே
 கொப்பளித்த இரத்த வீச்சு
 அட என்ன அராஜகம்
 ஆ ! அந்த வெறியாட்டம்
 வெள்ளை மாளிகையில்
 கறுப்பு மலர் பூக்கவைத்த
 களவாணிச் செயலாலே
 கண்ணீர்ப்பு சிந்துகின்றேம் !

பாலஸ் தீனாத்து
 மண்
 பருக்கைகள் ஒவ்வொன்றும்
 பாலஸ் தீனரது
 பாதத்தின் தனிச்சொத்து
 ஏலத்தில் அதைப் பெறவோ
 ஏமாற்றி ஆழுதற்கோ
 காலம் இனி இடம்தராது
 கடைசி மட்டும் போராடி

பாலஸ் தீணத்தை
 பறிப்போ மெனக் குரல்கொடுக்கும்
 வேழம். - லிபிய
 வீரமகன் ‘கதாபி’ யினை
 மாள வைக்கத் திட்டமிட்டா
 மழை பொழுந்தீர் குண்டுகளால் ?
 கோழுகளே
 உங்கள்து
 கொள்கையிலேன் கோண்டுத்தி ?

ஏகாதி பத்தியத்தை
 ஏர்சூட்டி உழுபவர்க்கு
 முதலாளித் துவத்துக்கு
 முதுகு சொறிபவர்க்கு...
 காலனித்து வத்துக்கு
 காற்சதங்கை கட்டுவோர்க்கு
 இனவாதத் தோடு, இரு
 பிற்போக்கு வாத மென்று
 தினம் தினம் பாடுபடும்
 ‘திமிங்கிலங்கள்’ கொள்கைக்கு
 மாருகக் குரல் கொடுக்கும்
 மனிதர் ‘கதாபி’ யினை
 கொல்வ தற்கு முடிவெடுத்த
 கோட்டான்கள் குழாத்துக்கு
 நல்லதொரு முக்குடைப்பு
 நடந்த கதை வீண்நடிப்பு !

மக்கள் புரட்சி

மடை திறந்த வெள்ளம்காண் !

மா வீரன்

‘ ஓமர் முக்தார் ’ மறைவோடு

தான் வீரம் போனதென்று

தனிமையிலே கனவு கண்டர் ?

புரட்சிக்கு

மீண்டு மொரு

புதுத் தலைவன் தோன்றி யுள்ளான்

‘ கேணல்

முகம்மர் கதாபி ’ எனும் சூரியனை

கைகளினால் மறைப்பதற்கா

கனவு கண்டு தள்ளுகிறீர் ?

வீணை செயல்பாட்டில்

விழுக்கு நீரிறைக்கும்

வீணர்கள் கொள்கைக்கு

வெற்றி இனி பகற்கனவு !

ஆன தினுல் -

அந்த

அமெரிக்க அராஜகத்தை

சனச் செயலை

இரக்க மற்ற குண்டு வீச்சை

காணச் சகிக்காத காட்சிகளை

வன் செயலை

ஆனமட்டும் எதிர்த்து

அனைவரும் குரல் கொடுப்போம் !

போனவகள் போக

புது வழியில் அவர்நடக்க

ஆன மட்டும் நாம் துள்ளி

அநியாயங்களை எதிர்ப்போம் !

மானம், மரியாதை

மாண்பு சேர் பாலஸ்தீனர்

தீரமுள்ள போராட்டத்

திறமைக்கு குரல் கொடுப்போம் !

வீர வியட்நாமம்

விருப்போடு நெஞ்சிருத்தி

ஆதரவை அன்பை

அரபு

விபியாவுக்கு நாம் கொடுப்போம் ! !

(விபிய அரபு மக்கள் மீதான அமெரிக்க நேட்டோ
ஆக்கிரமிப்பின் முதலாண்டு நிறைவை முன்வைத்து
அக்கரைப்பற்றில் நடந்த கவியரங்கு 1987)

முகங்கள்

புலரும் ஒரு புதுப்பொழுது !

நேற்றையப் பொழுது நேற்றேரு முடிந்தது
 இன்றையப் பொழுது
 இன்றைக்கு மாத்திரம்தான்
 நாளையப் பொழுது
 நாளையோடு நின்றுவிடும்

நாட்கள் வாரங்கள் மாதங்கள் வருடங்கள் ..

四

உருண்டை என்பதாலா

உலகம் உருள்கிறது . ?

உருண்டை உலகின்

உருண்ட பொழுதுகளின்

பொழுதுகளை மறந்திடலாம்...

நகழ்ந்த நிகழ்வுகளின்

நிகழ்வுகளை மறந்திடலாம்...

இன்றையப் பொழுதை

இனிதாய்க் களித்திடலாம்

நாளையப் பொழுது

நல்லபடி புலர்கவென

வாழ்த்துப்பா பாடி

வரவேற்புச் சொல்லிடலாம் !

உருண்டை உலகின்

உருண்ட பொழுதுகளின்

புலர்ந்த பொழுதெல்லாம்

புதுப் பொழுதாய் புலர்ந்ததுவா... ?

அடிக்கு மேல் அடியடித்தால்

அம்மியும் நகருமன்றே

இடிக்கு மேல் இடிஇடித்தால்

இரியமழை போழியுமன்றே ?

இருண்ட வானில்தான் இருக்கிறது தூரியனும்
 இருண்ட கண்டத்திலும் இரவினுளி இருக்கிறது
 அரண்டு எழுந்தவர்கள் அகிலமெல்லாம் இருக்கின்றார் !
 உருண்டை உலகின், உருண்ட பொழுதுகளின்
 உருண்ட சிலபொழுது புரட்சியிலே புலர்ந்ததுண்டு
 புலரும் ஒருபொழுதும் புரட்சியிலே புலர்ந்திடலாம் !

இரத்தம் சிந்தியும்
 புரட்சிப் பூ பூத்திடலாம்
 இல்லை என்று யார்சொன்னார் ?
 இருக்கிறதே பலஸ்தீனம்
 கம்போடியா— வியட்நாம...
 மட்டுமா ? இன்னும்
 மடல் திறந்து கிடக்கிறதே ..

இரத்தம் சிந்தாது
 ஏன் புரட்சி பூக்காது ?
 அஹிம்சைப் போரும்
 அதி லொன்றே அறிவோம் நாம்
 அதனுற் தானே
 காந்தி மகான் மகாத்மா வானுர் !

(2)

நாங்கள் பிறந்தநாடு எங்களுக்குத் தாய்நாடு எங்களது தாய்நாடு இலங்கைதம் ஸ்ரீலங்கா எங்களது தாய்நாட்டில் நாங்கள்யார்? நாங்கள்யார்? சிங்களவர்... தமிழர்... சோனகர் பறங்கியர்கள் நாங்கள் பிறந்தநாடு எங்களுக்குத் தாய்நாடு எங்களது தாய்நாடு இலங்கைதம் ஸ்ரீலங்கா !

பிரச்சினைகள் இல்லாத வாழ்க்கையிலே பிடிப்பேது பிடிப்பேது வாழ்க்கையிலே பிரச்சினைகள் இல்லையெனில் அதனுலை நாங்கள் பிரச்சினைக்குள் பின்னுகிறோம் எதனுலை பிரச்சினைக்குள் பின்னுகிறோம்? பின்னுகிறோம்?

எங்களது தாய்நாட்டில் நாங்கள்யார்? நாங்கள்யார்? சிங்களவர் தமிழர் சோனகர் பறங்கியர்கள் எங்களுக்குள் இருக்கும் இடர்ப்பாடு என்ன? என்ன? எங்களுக்குள் ஒற்றுமையை உருவாக்க வழியில்லையா?

எறும்பு... காக்கை... குருவி
 இவைகளையும் விடவா நாம்
 இறங்கிக் கீழ் இருக்கின்றேம் ?
 எங்களுக்குள் இருக்கும்
 இடர்ப்பாடு என்ன? என்ன?
 எங்களுக்குள் ஒற்றுமையை
 உருவாக்க வழி இல்லையா?

எங்களுக்குள்
 பிரச்சினைகள்
 எங்கிருந்து எழுந்ததுவோ
 அங்கிருந்தே நாங்கள்
 அதை அவிழ்க்க வேண்டும் இனி

பெரும் பான்மை
 சிறு பான்மை
 பேசுங்களை தூக்கி எறி,

அரச கரும மொழி
தரப்படுத்தல், வேலைவாய்ப்பு
இவைகளினால் ஏற்பட்ட
இடர்ப்பாட்டை எண்ணி விழி,

மொழியைப்
பிரச்சினையாய் மொழியாதே
மொழிகள் முழுவதற்கும்
முதல்வழங்கு சமநீதி,

ஒற்றுமை ஒன்றே உலகத்தில் வாழுவழி
வேற்றுமைகள் காட்டும் வேலையினை தடைதாண்டு
உண்மை... நேர்மை... தேசியம்... இவைகளினை
உணர்த்தும் புதிய கல்விக்குப் புடம்போடு,

இங்கேயும்

ஒரு பொழுது

புதுப் பொழுதாய் புலர்வதற்கு

இந்த வழி

வழி நடந்து

இனி வாழுப் பழகிக்கொள் !

எழும் இலங்கை

இனிநமது ஸ்ரீலங்கா

வாழ வளர்

வழி இவைதான் ஒட்டுக்கொள் !

எங்களது தாய்நாட்டில் நாங்கள்யார்? நாங்கள்யார்?
சிங்களவர்... தமிழர் சோனகர் பறங்கியர்கள்
நாங்கள் பிறந்தநாடு எங்களுக்குத் தாய்நாடு
எங்களது தாய்நாடு இலங்கைதும் ஸ்ரீலங்கா

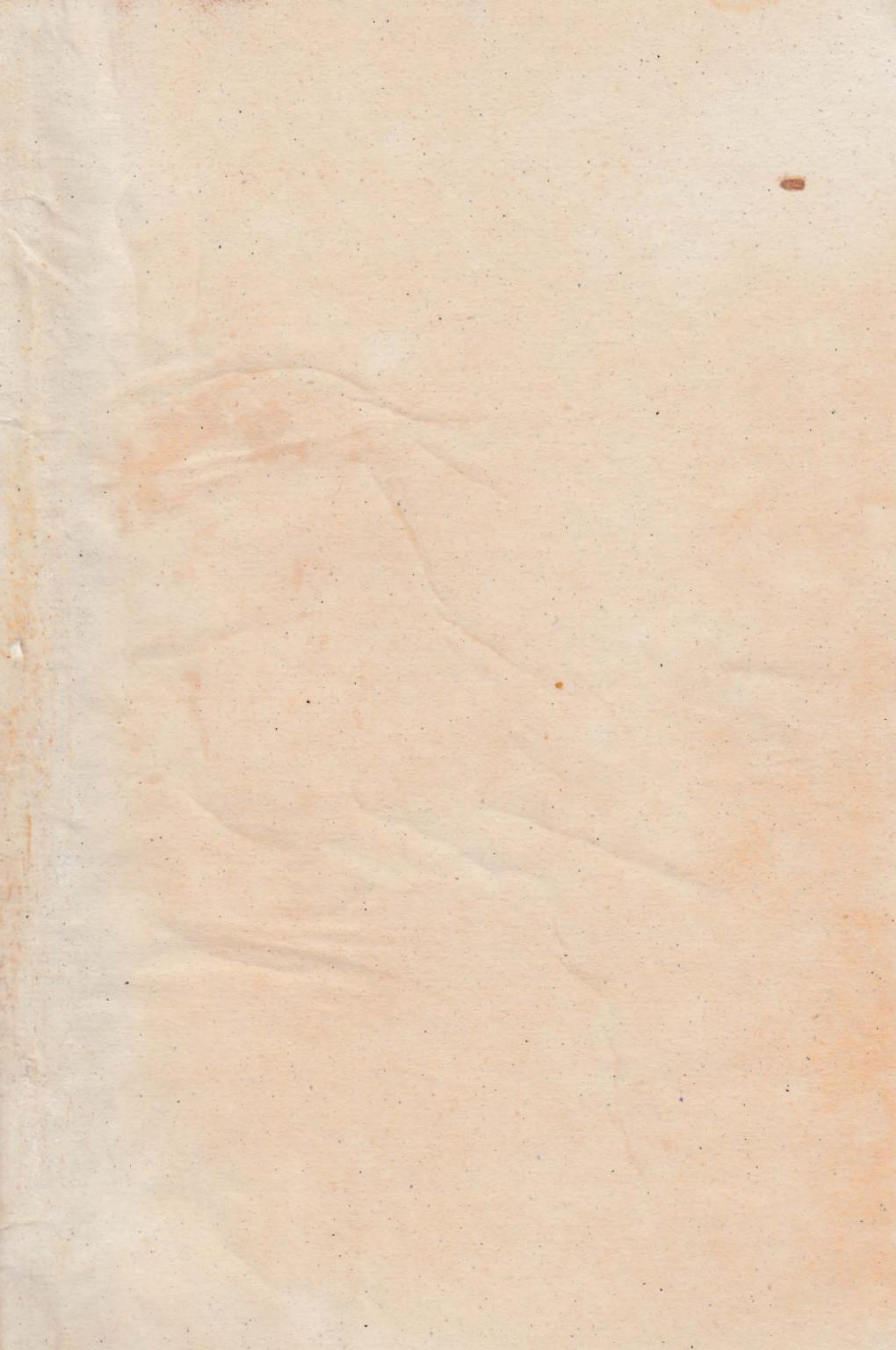
இந்த ஒரு வாய்ப்பாட்டில்

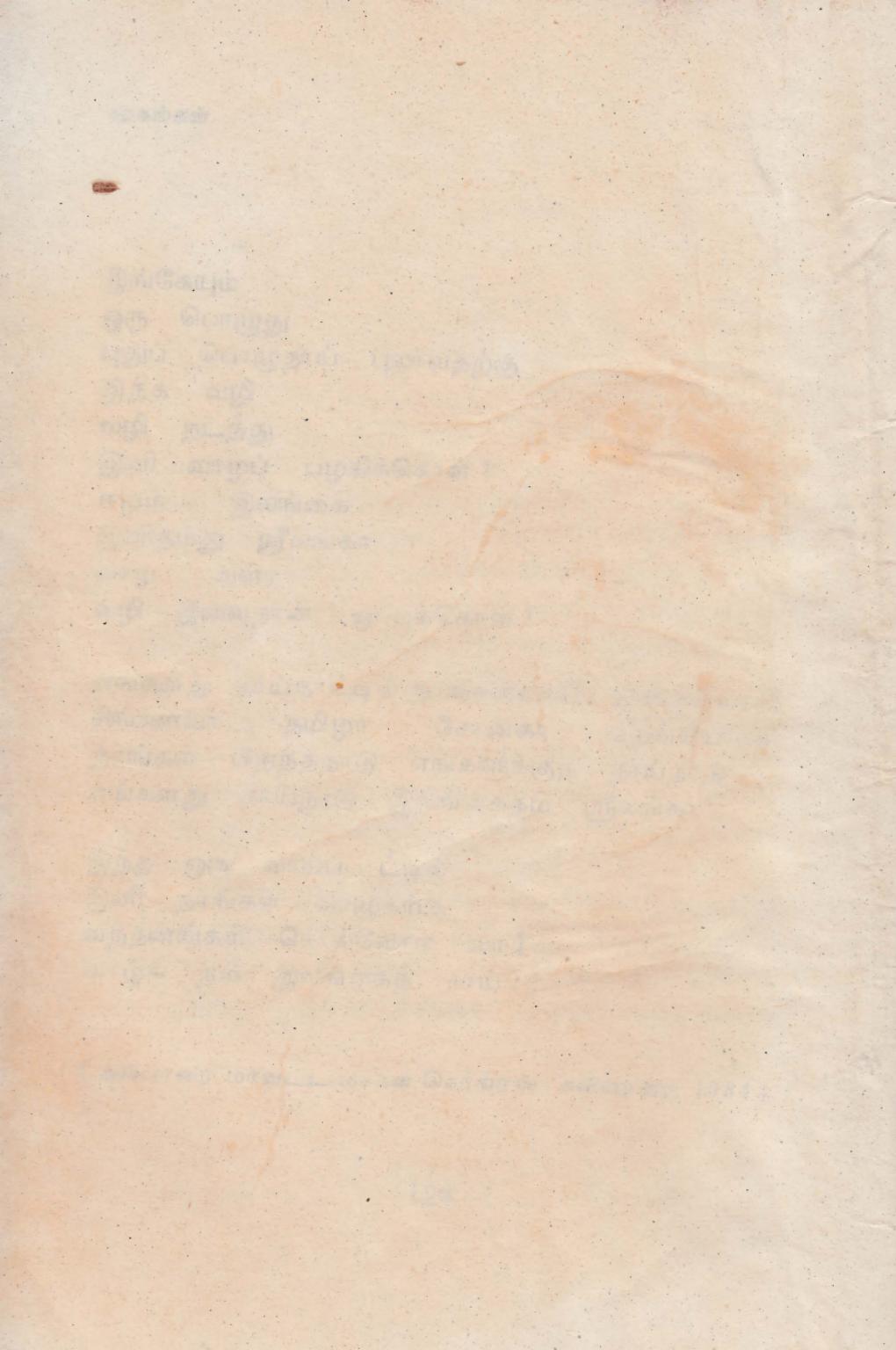
இனி நாங்கள் வாழுதற்கு

வந்தனங்கள் சொல்வோம் வா !

வாழ்க நம இலங்கைத் தாய் !!

(அம்பாரை மாவட்ட மக்கள் கொங்ரஸ் கவியரங்கு 1984)









கல்முனை அக்கரைப் பற்று நெடுஞ்சாலையில் அமைந்துள்ள பாலமுனை என்ற அழகிய கிராமத்தில் 1951 இல் பிறந்த கவிஞர் அன்புமான் 1969 முதல் கவிதை எழுதி வருகின்றார் காத்திரமான சிறுக்கதைகளை யும் எழுதி வரும் இவர் மேடை நாடகங்கள் பல எழுதி, நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றியுமள்ளார், இவரது நாடகங்கள் இலங்கை வானேலியிலும் ஒலிபரப் பப்படுகின்றன.

பக்கீர் முகையதீன் தந்தைக்கும் ஆசியா உம்மா தாயாருக்கும் மகனுக்குப் பிறந்த இவருடைய இயற்பெயர் கலந்தர்லெவ்ஸல் ஆகும் புதிய பறவைகள் கவிதா அணியின் முக்கிய பங்காளிகளில் ஒருவரான இவர் அஞ்சல் திலைக்களத் தில் பண்டுரிகின்றார்

1975 இல் கல்முனை ஸாஹிருவில் இலங்கை கலாச்சாரப் பேரவையின் கலாச்சார விழா நடைபெற்றபோது, ஆய்வுக் கட்டுரை படித்த பேராசிரியர் கலாநிதி அசன்முக தாஸ் ஆரோக்ஷியமான புதுக்கவிதைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அங்புமனின் ‘புதியதொரு வீடு’ என்ற கவிதையையே குறிப்பிட்டது முக்கியமான விளையம்.

பொருள் நயத்தாலும், ஒசை வடிவத்தாலும், புதுக்கவிதையை மகிமைப்படுத்தி வருவார் இவர். பனுவான் பொருளைச் சுறுவான் மொழியில், கதை சொல்லும் பாணியில் கலைமயப்படுத்துவதும், சோஷலிஸ யதார்த்தத்துக்கு அமுத்தம் கொடுப்பதும் இவரது கவிதா தரம்மாகும்.

ஒசை கவிக்குயிர் என்கின்ற கவிதை நெஞ்சங்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவர்களில் ஒருவரான அங்புமன், நவீன தமிழ்க்கவிதை என்னும் பல்கோணியின் மற்றெலூரு கோணத்தில் ஆரோகணித்து நிற்பவர் என்பது எனது தீர்மானம்.

· மருதூர்க் கொத்தன் ·